

Česká zemědělská univerzita v Praze

Provozně ekonomická fakulta

Katedra humanitních věd

Bakalářská práce

**Proces rozhodování místní samosprávy v městské části
Praha 6-Suchdol**

Přemysl Víška

© 2013 ČZU v Praze

ČESKÁ ZEMĚDĚLSKÁ UNIVERZITA V PRAZE

Katedra humanitních věd

Provozně ekonomická fakulta

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Víška Přemysl

Hospodářská a kulturní studia

Název práce

Proces rozhodování místní samosprávy v městské části Praha 6-Suchdol

Anglický název

The Decision Making Process of Local Government in the Municipality of Prague 6 - Suchdol

Cíle práce

Cíl práce spočívá ve zjištění faktorů ovlivňujících charakter koaličních vztahů v rámci rozhodovacího procesu místní samosprávy v městské části Praha 6 - Suchdol. Dílčími cíli práce bude v rámci zvoleného tématu: 1. Charakterizovat hlavní socioekonomické ukazatele MČ a vyhodnotit jejich vliv na vývoj a fungování místní samosprávy. 2. Identifikovat aktéry lokálního politického procesu (lokální politické subjekty, zájmové skupiny, podnikatelské subjekty apod.) a analyzovat jejich vzájemné vztahy. 3. Analyzovat a identifikovat charakter koaličních vztahů v zastupitelstvu MČ ve volebních obdobích od roku 2002.

Metodika

Při vypracování práce bude využit výzkumný přístup, jenž zohledňuje odlišnosti v obsahu a způsobu rozhodování orgánů místní samosprávy v obcích různých kategorií. Práce bude mít charakter případové studie. Ke sběru dat budou využity zejména dvě základní techniky - studium dokumentů a dotazování. Dále budou použity další standardní metodologické postupy, především komparace.

Harmonogram zpracování

Studium literatury – do 06/2012 a dále dle potřeby v průběhu zpracování práce

Vyhledání podkladových materiálů – do 07/2012 a dále dle potřeby

Realizace rozhovorů – 06/2012 až 09/2012

Zpracování práce a teze – do 02/2013

Odevzdání práce a teze – do 03/2013

Rozsah textové části

30 - 40 str.

Klíčová slova

Suchdol, místní samospráva, komunální volby, volební strany, lokální stranický systém, komunální koalice.

Doporučené zdroje informací

Balík, S. Modely exekutivních koalic na komunální úrovni. In Evropeizace. Nové téma politologického výzkumu. Eds.: Dančák, B.; Fiala, P.; Hloušek, V. Brno: Mezinárodní politologický ústav Masarykovy university v Brně, 2005, ISBN 80-210-3865 9.

Balík, S. Česká komunální politika v obcích s rozšířenou působností. Koalice, voličské vzorce a politické strany na místní úrovni v letech 1994 – 2006. Brno: CDK, 2008, ISBN 978-80-7325-144-4.

Balík, S. Komunální politika. Obce, aktéři a cíle místní politiky. Praha: Grada, 2009, ISBN 978-80-247-2908-4.

Čmejrek, J.; Bubeníček, V.; Čopík, J. Demokracie v lokálním politickém prostoru. Praha: Grada Publishing, 2010, ISBN 978-80-247-3061-5.

Čmejrek, J.; Bubeníček, V.; Luhanová, M. Politika v regionálním rozvoji. Úvod do studia. Praha: Provozně ekonomická fakulta České zemědělské univerzity v Praze, 2004, ISBN: 80-213-1157-6.

Jüptner, P. Komunální koalice a politické modely. Politologická revue č. 2, 2004, s. 80 – 101.

Jüptner, P. Konfrontace teorie koalic s lokální politikou. In Koalice a koaliční vztahy. Ed.: Cabada, L. Plzeň: Aleš Čeněk, 2006, ISBN 80-7380-004-7.

Říchová, B. Přehled moderních politologických teorií. Empiricko-analytický přístup v soudobé politické vědě. Praha: Portál, 2000, ISBN 80-7178-461-3.

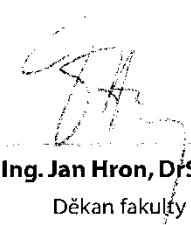
Vedoucí práce

Bubeníček Václav, Ing., Ph.D.

Termín odevzdání

březen 2013

prof. PhDr. Ing. Věra Majerová, CSc.
Vedoucí katedry

prof. Ing. Jan Hron, DrSc., dr.h.c.
Děkan fakulty

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že svou bakalářskou práci "Proces rozhodování místní samosprávy v městské části Praha 6-Suchdol" jsem vypracoval samostatně pod vedením vedoucího bakalářské práce a s použitím odborné literatury a dalších informačních zdrojů, které jsou citovány v práci a uvedeny v seznamu literatury na konci práce. Jako autor uvedené bakalářské práce dále prohlašuji, že jsem v souvislosti s jejím vytvořením neporušil autorská práva třetích osob.

V Praze dne 14. března 2013

Poděkování

Rád bych touto cestou poděkoval vedoucímu práce Ing. Václavu Bubeníčkoví, Ph.D. za vstřícný přístup a cenné rady při konzultacích.

Dále bych rád poděkoval předsedovi MS ODS Antonínu Ptáčkoví ml. a starostovi MČ Praha 6-Suchdol Ing. Petru Hejlovi za zodpovězení mých otázek a další informace, které mi ochotně poskytli.

Proces rozhodování místní samosprávy v městské části Praha 6-Suchdol

The Decision Making Process of Local Government in the Municipality of Prague 6-Suchdol

Souhrn

Bakalářská práce „Proces rozhodování místní samosprávy v městské části Praha 6-Suchdol“ se zaměřuje na koaliční vztahy v komunální politice. Práce má charakter případové studie. V její první části je možné nalézt teoretické vymezení pojmů, které se týká komunálních voleb, obce, struktury a pravomocí orgánů obecní samosprávy a koalic, přičemž v jejich případě je zohledněno, že se nacházíme na nejnižší úrovni politiky. Druhá část už se koncentruje přímo na MČ Praha 6-Suchdol, kde je možné vyjma obecných faktů a krátkého shrnutí historie narazit zejména na socioekonomické ukazatele. Poslední, praktická část, je věnována analýze tří po sobě jdoucích komunálních voleb v Praze 6-Suchdole – od volebních aktérů, přes volební výsledky, až po sestavování povolebních exekutivních koalic.

Summary

The bachelor thesis „The Decision Making Process of Local Government in the Municipality of Prague 6-Suchdol“ focuses on coalition relationships in communal politics. The thesis has the character of a case study. In the first part, you can find theoretical definition of the terms concerning communal elections, the community, the structure and powers of local authorities and coalitions while it is taken into account that we are dealing with the lowest level of politics in their case. The second part concentrates directly on the city district of Prague 6-Suchdol. In this part, it is possible to come across socio-economic indicators as well as general facts and a short summary of its history. The last part – the practical part – is devoted to the analysis of three consecutive communal elections that took place in Prague 6-Suchdol – from electoral participants through electoral results to the compilation of post-election executive coalitions.

Klíčová slova: Suchdol, místní samospráva, komunální volby, volební strany, lokální stranický systém, komunální koalice

Keywords: Suchdol, local government, municipal elections, elections parties, local party system, municipal coalition

Obsah

1	Úvod.....	11
2	Cíl a metodika.....	12
3	Teoretické vymezení.....	13
3.1	Komunální volby.....	13
3.2	Obec	14
3.3	Struktura a pravomoci orgánů obecní samosprávy	15
3.3.1	Zastupitelstvo obce	15
3.3.2	Rada obce.....	16
3.3.3	Starosta.....	17
3.4	Koalice	17
3.4.1	Koalice legislativní a koalice exekutivní	17
3.4.2	Typologie exekutivních koalic.....	18
3.4.3	Třídy a typy exekutivních koalic	18
3.4.4	Teorie koalic v podmínkách komunální politiky	20
3.5	Nezávislí kandidáti a sdružení na lokální úrovni	22
3.6	Typy jednotlivých systémů a formy jejich koalic	23
3.6.1	Nejmenší obce (NO)	23
3.6.2	Obce menší střední velikosti (MSO)	24
3.6.3	Obce větší střední velikosti (VSO).....	26
3.6.4	Největší obce (NM)	28
4	Charakteristika MČ Praha 6 – Suchdol.....	29
4.1	Historie.....	30
4.2	Počet obyvatel	31
4.3	Věková struktura	32
4.4	Vzdělanostní struktura	33

4.5	Národnostní struktura.....	34
4.6	Náboženství.....	35
4.7	Sociální struktura a zaměstnanost.....	36
4.8	Bydlení.....	37
4.9	Doprava a životní prostředí.....	39
4.9.1	Dálniční okruh.....	39
4.9.2	Rozšíření letiště v Ruzyni.....	40
4.9.3	Problémy s autobusovou dopravou a tramvaj.....	41
5	Komunální volby v MČ Praha 6 – Suchdol.....	42
5.1	Komunální volby 2002.....	42
5.1.1	Volební aktéři.....	42
5.1.2	Výsledky voleb.....	43
5.1.3	Tvorba povolební koalice.....	44
5.2	Komunální volby 2006.....	45
5.2.1	Volební aktéři.....	45
5.2.2	Výsledky voleb.....	46
5.2.3	Tvorba povolební koalice.....	47
5.3	Komunální volby 2010.....	49
5.3.1	Volební aktéři.....	49
5.3.2	Výsledky voleb.....	50
5.3.3	Tvorba povolební koalice.....	51
6	Závěr.....	52
7	Seznam použitých zdrojů.....	56
8	Přílohy.....	61
8.1	Programové prohlášení RMČ Praha-Suchdol pro volební období 2002-2006.....	61

Seznam tabulek

<i>Tabulka 1 - Počty podpisů na peticích.....</i>	<i>14</i>
<i>Tabulka 2 - Počet členů zastupitelstva</i>	<i>16</i>
<i>Tabulka 3 - Třídy a typy koalic</i>	<i>20</i>
<i>Tabulka 4 - Vývoj počtu obyvatel v MČ Praha 6-Suchdol</i>	<i>32</i>
<i>Tabulka 5 - Vývoj počtu obyvatel podle věku</i>	<i>32</i>
<i>Tabulka 6 - Obyvatelstvo podle nejvyššího ukončeného vzdělání</i>	<i>33</i>
<i>Tabulka 7 - Obyvatelstvo podle národnosti</i>	<i>34</i>
<i>Tabulka 8 - Obyvatelstvo podle náboženské víry.....</i>	<i>35</i>
<i>Tabulka 9 - Obyvatelstvo podle ekonomické aktivity.....</i>	<i>36</i>
<i>Tabulka 10 - Domovní fond</i>	<i>37</i>
<i>Tabulka 11 - Bytový fond</i>	<i>38</i>
<i>Tabulka 12 - Komunální volby 2002 v Praze 6-Suchdole</i>	<i>43</i>
<i>Tabulka 13 - Komunální volby 2006 v Praze 6-Suchdole</i>	<i>46</i>
<i>Tabulka 14 - Komunální volby 2010 v Praze 6-Suchdole</i>	<i>50</i>
<i>Tabulka 15 - Možné minimální vítězné koalice ve volebním období 2002-2006.....</i>	<i>53</i>
<i>Tabulka 16 - Možné minimální vítězné koalice ve volebním období 2006-2010.....</i>	<i>53</i>
<i>Tabulka 17 - Možné velké koalice ve volebním období 2010-2014</i>	<i>54</i>

1 Úvod

Problematika teorie koalic na komunální úrovni patří k méně probádaným politologickým tématům. Jedno z možných vysvětlení je skutečnost, že se na ni vztahují docela jiné zákonitosti, než na jaké jsme zvyklí kupříkladu z parlamentní politiky, a proto je její výzkum náročnější. S trochou nadsázky by se nechalo říci, že co obec, to jiná komunální politika. I proto je nutná velmi dobrá znalost prostředí, které je podrobno zkoumání.

Základní předpoklady teorie koalic, totiž unitární povaha politických stran a racionální cíle politických aktérů, jsou u některých menších obcí navíc zcela potlačeny. Totéž se týká i ideologie, která nehraje tak významnou roli, a vytvoření koaliční spolupráce je tak mnohdy odvislé spíše od osobních vztahů mezi zastupiteli, což je dále umocněno tím, že řada z nich se nehlásí k žádné politické straně a kandidují jako nezávislí. Ani nezávislost však není překážkou pro to, aby tito lidé postupovali koordinovaně, přičemž taková spolupráce je označována pojmem jádro. Projevuje se například tím, že dochází ke vzniku spřátelených kandidátek, které nezdědka vyšachují vítěze voleb ze hry o obsazení exekutivních postů v radě.

Tyto charakteristiky však nelze považovat pro komunální politiku za obecně platné. Platí přitom, že v čím větší obci (co do počtu obyvatel) se nacházíme, tím větší je pravděpodobnost, že pro zdejší politický systém budou typické ty zákonitosti, na jaké jsme zvyklí z vyšších pater politiky. A naopak.

U MČ Praha 6 - Suchdol, která by se svým počtem obyvatel řadila mezi obce menší střední velikosti (MSO), je vše ještě komplikováno tím, že Praha má na základě Zákona o hl. městě Praze postavení obce a kraje zároveň. Na rozdíl třeba od sousedních Roztok, které se nacházejí ve Středočeském kraji a jejichž kompetence jsou zřetelné, tak nelze Suchdol zcela bezvýhradně začlenit do stejné kategorie jako obce MSO. Vedení hlavního města má i z tohoto důvodu větší vliv na to, kolik peněz bude městské části přiděleno. I to může kromě výše uvedených faktorů do určité míry ovlivnit, jaké koalice tu budou ustaveny. Zvláště za předpokladu, že zde působí strany, které mají silné postavení také na Magistrátu hlavního města Prahy a mohou být ostatními politickými aktéry chápány jako určití prostředníci těch „shora“, co je nižším objemem financí trestají za nelояalitu.

2 Cíl a metodika

Práce má charakter případové studie, kdy za použití empiricko-analytického přístupu je možné opatrně vyvodit zobecňující závěry. Jejím hlavním cílem bylo zjistit: Jaké faktory měly vliv na utváření povolebních koalic v městské části Praha 6 - Suchdol ve volebních obdobích od roku 2002?

V první části této práce je prostor věnován definování teoretických východisek, které byly použity jako podklad pro analýzu voleb a výzkum. Vymezuje přitom základní pojmy, jakými jsou komunální volby, obec, struktura a pravomoci orgánů obecní samosprávy a koalice, přičemž v jejich případě je brán zřetel na to, že nacházíme v nejnižším patře politiky. Informace byly čerpány z odborné literatury, tedy z knih a politologických periodik, což patří do techniky studia dokumentů. Jedná se o neinvazivní techniku sběru dat, kterou je možné vyložit jako zkoumání a hodnocení lidských stop a artefaktů. Toto studium se nedá ovlivnit výzkumem a mezi jeho klady se řadí možnost zkoumání výpovědí nedostupných osob, vysoká kvalita dokumentů vytvořených profesionály a finanční nenáročnost. [1, s. 121]

Totéž se týká i další části, která už je zaměřena konkrétně na MČ Praha 6 - Suchdol. Kromě krátkého shrnutí obecných faktů a historie je tvořena především socioekonomickými ukazateli, které byly interpretovány díky datům zprostředkovaných Českým statistickým úřadem. Tyto údaje, získané ze sčítání lidu, domů a bytů v letech 2001 a 2011, nám mohou pomoci pochopit volební chování obyvatel městské části. [2, s. 168] Pro pojmenování základních problémů, kterými daná obec žije, našly uplatnění články z webových prezentací nejen denního tisku.

V poslední, praktické části, jsou analýze podrobeny tři po sobě jdoucí komunální volby, kdy došlo na komparaci jak volebních výsledků, tak volebních aktérů. Neméně důležité pro zodpovězení hlavní otázky je rovněž zachytit průběh sestavování povolebních exekutivních koalic a dozvědět se, který typ koalice se objevoval nejčastěji, případně proč dostal přednost před ostatními možnými variantami. Pro zpracování této části přitom jako základ posloužily data z volebního serveru Českého statistického úřadu, která byla přepracována do přehledných tabulek, ale kromě nich i zápisy z ustavujících jednání zastupitelstva a také rozhovory s lokálními politickými představiteli. Ty měly podobu

semistandardizovaného interview, kde „jsou otázky jasně a přesně formulovány a jsou kladeny obvykle stejným způsobem a v tomtéž pořadí. Tazatel podle odpovědi na základní otázku klade ještě další doplňující otázky, nechá respondenta odpověď rozvíjet a ptá se na detaily dalšími otázkami – sondami.“ [1, s. 69]

3 Teoretické vymezení

3.1 Komunální volby

Nebudeme-li počítat Evropské volby a v lednu premiérově proběhnutou přímou prezidentskou volbu, můžeme se v České republice setkat hned se čtyřmi druhy voleb: do Poslanecké sněmovny, Senátu, zastupitelstev krajů a zastupitelstev obcí. Ještě v nedávné době přitom komunální volby stály jako by mimo zájem odborných politologických publikací, které se věnují stranickým systémům a teoriím koalic a které se, pokud jde o volby, soustředily spíše na ty parlamentní, případně krajské. [3, s. 17] Chceme-li definovat pozici komunálních voleb v politickém systému ČR, musíme každopádně uvést alespoň ve zkratce jejich základní znaky.

Proces, na podkladě kterého obsazují obecní představitelé zastupitelské orgány obcí – i tak by se komunální volby daly shrnout v jedné větě. Komunálním volbám je připisováno mimo jiné využití systému poměrného zastoupení, otevřených kandidátních listin, pětiprocentní uzavírací klauzule a tzv. panašování. [4] Obyvatelé České republiky se mohli zúčastnit komunálních voleb již pětkrát, a sice v letech: 1994, 1998, 2002, 2006 a 2010.

Občané České republiky a spolu s nimi rovněž občané států Evropské unie s trvalým bydlištěm v dané obci, kteří nejpozději v druhý den voleb dosáhli věku osmnácti let, disponují aktivním volebním právem ve volbách do zastupitelstev obcí. Třebaže je území obce pro komunální volby zpravidla považováno pouze za jeden volební obvod, zastupitelstvo obce je oprávněno vydat rozhodnutí, že těchto obvodů bude více, a to tak, „aby se v obcích do 10 000 obyvatel v každém volebním obvodu volilo nejméně pět zastupitelů, v obcích do 50 000 obyvatel nejméně sedm zastupitelů a v obcích nad 50 000 obyvatel nejméně devět členů zastupitelstva obce.“ [5, s. 60] Volební klání není vyhrazeno pouze politickým stranám, ale mohou se do něj zapojit i nezávislí kandidáti a jejich

sdružení za předpokladu, že ke kandidátní listině připojí petici určitého počtu obyvatel daného volebního obvodu, podporující jejich kandidaturu. [5, s. 61]

Tabulka 1 - Počty podpisů na peticích

Obec, městská část, městský obvod, popřípadě volební obvod	Potřebné počty podpisů voličů zapsaných v seznamech	
	pro nezávislé kandidáty	pro sdružení nezávislých kandidátů
	z počtu obyvatel obce, městské části, městského obvodu, popřípadě volebního obvodu	
do 500 obyvatel	5 %	7 %
nad 500 do 3000 obyvatel	4 %, nejméně 25	7 %
nad 3000 do 10 000 obyvatel	3 %, nejméně 120	7 %
nad 10 000 do 50 000 obyvatel	2 %, nejméně 600	7 %
nad 50 000 do 150 000 obyvatel	1 %, nejméně 1000	7 %
nad 150 000 obyvatel	0,5 %, nejméně 1500	7 %.

Zdroj: Příloha k zákonu č. 491/2001 Sb.

Kolik zastupitelů má být zvoleno, tolik hlasů může volič podle zákona udělit v komunálních volbách. Své hlasy přitom může věnovat jak jediné kandidátní listině, tak třeba jednotlivým kandidátům, nebo tento postup dokonce kombinovat. [5, s. 60- 62] Co se týká preferenčních hlasů, ty získávají na důležitosti v rámci kandidátní listiny až v momentně, kdy se kandidátovi povedlo dosáhnout více než 10 % průměru počtu hlasů příslušné kandidátní listiny. Postup do skrutinia je přitom omezen kvorem „5 % z celkového počtu platných hlasů poděleného voleným počtem členů zastupitelstva a vynásobeného počtem jejích kandidátů, nejvýše však voleným počtem členů zastupitelstva.“ [4] Bavíme-li se o přerozdělování mandátů, tak k tomu dochází dle d’Hondtovi metody, která do jisté míry upozaduje menší strany před většími. [6, s. 101]

3.2 Obec

Ve zkratce by se obec nechala charakterizovat jako „územní společenství občanů, tvořící územní celek, který je vymezen hranicí území obce.“ [7] Jak je možné se v zákoně dále dočíst, jedná se o veřejnoprávní korporaci, které je umožněno disponovat vlastním

majetkem, samostatně s ním hospodařit, ale ruku v ruce s tím také nést odpovědnost z právních vztahů uzavíraných vlastním jménem. Kromě toho jsou obci svěřeny také úkoly v tzv. samostatné působnosti, kdy „*obec je vázána pouze právním řádem, nikoli pokyny jiných stupňů veřejné správy (kraje, státu).*“ [6, s. 65]

3.3 Struktura a pravomoci orgánů obecní samosprávy

Na správě územního společenství občanů, tedy obce, se podílí především její zastupitelstvo. To jako „nejvyšší“ samosprávný orgán obce rozhoduje o nejvýznamnějších problémech obecní samosprávy. Nicméně obecní zřízení pracuje s předpokladem, že správa obce nespadá pod patronát pouze jednoho jediného orgánu (zastupitelstva), ale že na této činnosti v různém rozsahu participují i další orgány, mezi které patří rada obce, starosta, obecní úřad a zvláštní orgány obce. [8]

Jako zvláštní případy obcí můžeme označit města a statutární města. Za ty je možno považovat ty obce, které splňují podmínky dané zákonem: „*Obec, která má alespoň 3 000 obyvatel, je městem, pokud tak na návrh obce stanoví předseda Poslanecké sněmovny po vyjádření vlády.*“ [7] Tomuto „elitnímu klubu“ statutárních měst je udělena výsada členit své území na městské části nebo městské obvody s vlastními orgány samosprávy. Změna přichází i s označením jednotlivých orgánů obce, neboť ve statutárních městech se obecní úřad nazývá magistrátem a starosta není starostou, nýbrž primátorem. [8]

3.3.1 Zastupitelstvo obce

Jak už bylo naznačeno, zastupitelstvo je základním orgánem obce a platí, že jako jediné je zakotveno ústavně a disponuje přímou demokratickou legitimitou, neboť občané ho volí podle zásad poměrného zastoupení přímo v obecních volbách. [5, s. 39]

V případě zastupitelstva obcí je volební období stejně dlouhé, jako je tomu u Poslanecké sněmovny, tedy čtyřleté. Počet členů zastupitelstva bývá různý, stanovuje ho vždy předchozí složení zastupitelstva, a to nejpozději 85 dnů před konáním komunálních voleb. „*Zastupitelstvo obce při stanovení počtu členů zastupitelstva obce přihlédne zejména k počtu obyvatel a velikosti územního obvodu.*“ [7]

Tabulka 2 - Počet členů zastupitelstva

do 500 obyvatel	5 až 15 členů
nad 500 do 3 000 obyvatel	7 až 15 členů
nad 3 000 do 10 000 obyvatel	11 až 25 členů
nad 10 000 do 50 000 obyvatel	15 až 35 členů
nad 50 000 do 150 000 obyvatel	25 až 45 členů
nad 150 000 obyvatel	35 až 55 členů

Zdroj: Zákon č. 128/2000 Sb.

Zastupitelstvo obce rozhoduje o nejvýznamnějších záležitostech spadajících do samostatné působnosti obce, mezi které je možné zařadit především schvalování důležitých programových dokumentů, rozpočtu a závěrečného účtu obce, vydávání obecně závazných vyhlášek obce, zřizování a rušení příspěvkových organizací a organizačních složek obce, obecní policie, právnických osob a trvalých a dočasných obecních fondů. Mimo jiné je mu také dovoleno, aby vyhlásilo místní referendum.

Je třeba připomenout, že zastupitelstvo obce rovněž stanovuje počet členů rady obce, volí ze svých řad starostu, místostarostu (místostarosty) a další členy rady obce a odvolává je z funkcí. [5, s. 40-42]

3.3.2 Rada obce

Výkonný orgán v oblasti samostatné působnosti, který se za svou činnost zodpovídá zastupitelstvu obce – to je rada obce. Skládá se ze starosty, místostarosty (místostarostů) a dalších členů rady (radních), kteří jsou voleni z řad členů zastupitelstva obce. Existují přitom podmínky, že počet členů rady je vždy lichý a činí nejméně 5 a nejvýše 11 členů, avšak důležité je, že nesmí přesahovat jednu třetinu počtu členů zastupitelstva obce. Rada obce se nezřizuje v obcích, kde má zastupitelstvo méně než 15 členů. [5, s. 43]

Mezi úkoly rady patří vydávání nařízení obce, projednávání a řešení návrhů, připomínek a podnětů, které předložili členové zastupitelstva nebo komise rady, a také připravování návrhů na jednání zastupitelstva. [7]

Podle potřeby se rada obce schází ke svým schůzím, ale tyto schůze nejsou (na rozdíl třeba od jednání zastupitelstva) přístupné veřejnosti. To ale v žádném případě neznamená, že neveřejná jsou i její usnesení. Právo nahlédnout do usnesení rady obce totiž mají všichni ti, kterým obecní zřízení přiznává práva občanů obce starších 18 let. [9]

3.3.3 Starosta

Jedním z členů rady je i starosta, který obec zastupuje navenek, avšak nemá povahu tzv. statutárního orgánu obce. [6, s. 74] Svou funkci získává tak, že je, podobně jako místostarosta (místostarostové), zvolen zastupitelstvem obce z řad jeho členů. Je však nezbytné, aby byl občanem České republiky. Jak starosta, tak místostarosta jsou za výkon své funkce odpovědní zastupitelstvu obce.

Pokud jde o nejdůležitější pravomoci a povinnosti, které starosta má, patří sem třeba možnost jmenovat tajemníka obecního úřadu, odpovědnost za včasné objednání přezkoumání hospodaření obce za uplynulý kalendářní rok, informování veřejnosti o činnosti obce, svolávání a řízení jednání zastupitelstva a rady obce, a také možnost pozastavení usnesení rady obce, jestliže si myslí, že je nesprávné. [7] Toto pozastavené rozhodnutí je posléze samotným starostou předloženo k rozhodnutí nejbližšímu zasedání zastupitelstva obce, které v této věci učiní konečný verdikt. [5, s. 45-46] Kdybychom srovnávali funkci starosty s poměry v celostátní politice, museli bychom konstatovat, že v tomto ohledu má mnohem blíže k prezidentovi než k premiérovi, neboť prezident podobně jako starosta může vrátet návrhy zákonů Poslanecké sněmovně, která jeho veto může přehlasovat.

3.4 Koalice

Když se řekne koalice, je možné si pod tímto pojmem představit uskupení jednotlivých politických subjektů za účelem zisku exekutivního postu, eventuelně prosazení politického programu. [10, s. 39] Rozlišovat přitom můžeme mezi koalicemi *povolebními* a *předvolebními*, se kterými se v komunální politice také často setkáváme [11, s. 99] a které v mnoha případech slouží často k jinému účelu, než jaký je předpoklad samotné teorie koalic. Mluvíme-li totiž o předvolební koalici, tak ta je sestavována za účelem úspěchu ve volbách, zatímco povolební koalice se pak ustavují zejména z toho důvodu, aby stranám zajistily legislativní většinu v zastupitelstvu a většinu v radě. Tato práce se primárně zaměřuje na studium tvorby povolebních koalic.

3.4.1 Koalice legislativní a koalice exekutivní

Koalice mohou být různého druhu, patří mezi ně i koalice *exekutivní* a *legislativní*. Legislativní koalice se dávají dohromady při vzniku jednotlivých zákonů, netrvají příliš

dlouho a nezřídka při hlasování podporují vládu (resp. obecní radu), přestože v ní nemají zastoupení. Oproti tomu exekutivní koalice bývá podporována a udržována ve své pozici právě prostřednictvím koalice legislativní a zaniká s novou vládou, resp. radou. [12, s. 129]

3.4.2 Typologie exekutivních koalic

Klasická teorie koalic přišla se dvěma odlišnými hlavními druhy koalic – koalicemi minimálními vítěznými a koalicemi velkými. U obou těchto typů je přitom za samozřejmost považována skutečnost, že se jedná o „*spojenectví dvou a více stran disponující nadpoloviční většinou hlasů v legislativním orgánu.*“ [13, s. 54]

Známý italský politolog Giovanni Sartori typologii koalic dále doplnil o rozdělení na základě několika kritérií. [13, s. 55] Koncept minimální vítězné koalice byl podle tohoto přístupu rozšířen ještě o další čtyři zpřesňující kritéria – kritérium velikosti, kritérium počtu členů koalice, kritérium programové (ideologické) vzdálenosti mezi členy koalice a kritérium kombinující počet členů a jejich ideologickou orientaci. V souvislosti s tím vzniká několik navzájem odlišných druhů:

- a) minimální vítězná koalice,
- b) koalice s nejmenším počtem křesel,
- c) koalice s nejmenším počtem členů,
- d) koalice s nejmenší programovou vzdáleností členů,
- e) minimální vítězná ideově propojená koalice. [12, s. 131-132]

První dvě kritéria jsou jenom mechanická, až teprve třetí je obsahové, čtvrté je potom jakousi kombinací. Z toho je možné usuzovat, že první tři kategorie je možné využít pro kategorizaci třídy, čtvrtou potom pro kategorizaci typu. [13, s. 55]

3.4.3 Třídy a typy exekutivních koalic

Jak se můžete dočíst o pár řádků výše, rozeznáváme jednotlivé třídy a typy. Termín *minimální vítězná koalice* je užíván v případech, kdy v koalici nebyl žádný člen, jehož hlasy nejsou vyloženě nezbytné pro dosažení většiny v legislativním orgánu – jakmile dojde ke ztrátě jediného z partnerů, tak koalice ztrácí většinu. S těmito koalicemi je možné se setkat spíše ve westminsterském modelu demokracie, kde se v politickém prostoru nachází menší počet politických stran. [12, s. 130-131]

Podobně jako minimální vítězná koalice, i *velká koalice* patří mezi dvě základní třídy. Bývají tak označovány ty koalice, které mají alespoň jednoho nebo více nadbytečných členů. V těchto koalicích bývá vyjednávání složitější, neboť je nutné sladit více zájmů, které nejenom že bývají různé, ale dokonce jdou mnohdy proti sobě. Takové koalice je možné najít nejčastěji v konsenzuálních demokraciích, kde je prostředí příznivé k dohodám a kompromisům a naopak ke konfliktům tam panuje odpor.

Příležitosti pro vznik velké koalice nabízí i situace soutěživých systémů s jednou dominantní stranou, která ovšem nedisponuje nadpoloviční většinou mandátů. Tato dominantní strana uzavírá koalici s více menšími partnery, aby zabránila případnému vydírání ze strany jednoho menšího partnera.

Je důležité zmínit, že v obecném povědomí má termín *velká koalice* poněkud jiný smysl, neboť je vyčleněn pro spojení dvou velkých, ideově protikladných politických sil, které již nemusí přibírat další (menší) partnery. Tím, jak je tento zvláštní typ koalice specifický, je možné ho přiřadit k oběma třídám, tedy jak k minimální vítězné koalici, tak ke koalici velké. Co je pro něj typické, to je skutečnost, že bývá vytvářen v momentě, kdy je možné uzavřít koalici menší, minimální vítěznou ideologicky propojenou (ale to se, nejčastěji z personálních důvodů, nepodaří) a kdy opozici představují přinejmenším dva relevantní soupeři. Přestože v drtivé většině případů jde o koalici dvoučlennou, nelze vyloučit ani situaci, kdy bude vícečlenná. Nutnou podmínkou tu ovšem je, aby se v ní setkaly strany ideologicky protichůdné a aby mimo toto jejich spojení zůstal více než jeden protivník či politický proud.

Občas se může stát, že se spojí téměř všechny relevantní politické síly, přičemž taková koalice se nazývá *koalicí širokou* (ta je spojena se třídou koalice velké). Mimo koalici je ponechán z ideologických důvodů jeden relevantní politický partner, eventuálně politický proud. Opět jsou tu určité podmínky – tato koalice musí mít více než dva členy (pokud by byla dvoučlenná, šlo by o typ koalice velké) a zároveň je potřeba, aby se v ní objevilo více subjektů, než kolik je nutných k dosažení nadpoloviční většiny v legislativním orgánu. Pro žurnalisty se jako atraktivní jeví označení tohoto spojení jako např. *duhová koalice*.

Zdánlivě velice podobná, avšak nikoli stejná situace nastává v okamžiku, kdy dochází ke zformování posledního typu koalice, tedy *koalice všestranné* (znovu spojená se třídou koalice velké). Jedná se o označení momentu, kdy na tvorbě exekutivy mají podíl všechny relevantní politické síly, přičemž žádná veřejně nedává najevo svoji distanci.

Co se týče prostupnosti mezi jednotlivými kategoriemi, je evidentní, že nejméně zřetelnou hranici tvoří rozdíl mezi koalicemi velkými a širokými. U hranice mezi koalicí širokou a všeobecní je to ovšem zcela opačně, neboť přechod od široké koalice ke všeobecní je možné interpretovat jako konec „ostrakizace“ posledního z politických hráčů, ať už se jedná o politickou stranu či například o bývalého starostu. [13, s. 54-56]

Tabulka 3 - Třídy a typy koalic

Třída koalic (výhradně dle počtu subjektů či mandátů)	Typ koalic (dle počtu subjektů a dle ideové vzdálenosti)	
minimální vítězná	nejmenší počet mandátů	minimální vítězná ideově propojená
	nejmenší počet členů	
Velká		velká
		široká
		všestranná

Zdroj: Cabada, L. a kol., s. 57, 2006

3.4.4 Teorie koalic v podmínkách komunální politiky

Politologové se rádi často zaklínají obecně uznávanou hypotézou, že komunální politika je od té tzv. velké jiná hned v několika faktorech – důležitou roli zde totiž hraje konsenzuální charakter, ideové rozdíly jsou minimalizovány nebo zcela potlačeny díky bezkonfliktní agendě obecních samospráv a především pak v malých obcích nejsou přítomny funkční atributy politických stran, na jaké jsme si už zvykli kupříkladu z parlamentní úrovně. [13, s. 109]

Významný předpoklad teorie koalic, tedy *unitární povaha politických stran*, je zejména v malých a menších středních obcích problematizován tím, že je zde politické strany nezřídka možné vnímat jako velké koalice, či dokonce sumu jednotlivců. [13, s. 63]

Podle unitární povahy politických stran není koaliční jednání významně determinováno jejich vnitřní strukturou a strany tak navenek vystupují jednotně. Pro komunální politiku však nelze toto pojetí politických stran coby unitárních aktérů vzít za obecně platné, jelikož v jednotlivých stranách fungují různé zájmové a názorové proudy, často tvořící vlastní politiku, včetně koaliční. Tyto jednotky se ovšem přesně nepřekrývají s politickými stranami a spíše je možné v souvislosti s nimi hovořit o politických táborech či tzv. jádrech. [11, s. 80-81]

Mluvíme-li o jádrech, máme tím na mysli provázanou či koordinovaně postupující skupinu politických aktérů, která má zpravidla jednociferný počet členů. Takové jádro, třebaže může fungovat v rámci formálně existující politické strany, se může překrývat i s institucemi mimo daný politický systém (např. sportovní oddíl, firma, kulturní dům, škola). Stejně tak se ovšem jádro může dobře prolínat i do dalších volebních stran, např. v podobě metastází (tzv. béčka či céčka mateřských volebních stran), které jsou založeny za účelem maximalizace volebního zisku.

Jaké jsou nejtýpicetější znaky jader? Zejména sem potom patří jejich dlouhá životnost, která svou délkou zpravidla překračuje i životnost stranických organizací. Jak šel čas a transformoval se český stranický systém, tak se některá z jader institucionálně transformovala v komunální či regionální politické strany, což lze přičítat i úpadku politických stran jako ODA či US-DEU. Lze tedy přijít s tvrzením, že ačkoli na politické strany v malých a středně velkých obcích nelze koukat jako na unitární aktéry, jsou zde určité substituty unitárních jednotek, za které můžeme v rámci komunální politiky považovat právě tato jádra. [13, s. 112-113]

Racionální cíle jednotlivých politických aktérů – i to je jeden z dalších významných předpokladů teorie koalic. Tyto cíle není možné zobecnit, je zde totiž jistý rozdíl mezi tím, jestli se jedná o americkou, nebo evropskou tradici. [13, s. 111] A tak zatímco u americké tradice je cílem zisk exekutivního postu, v tradici evropské je neméně důležité prosazení politického programu. [12, s. 120-121] Pohybujeme-li se v reáliích komunální politiky, tak zde je aplikace teorie koalic komplikovaná skutečností, že místní aktéři často usilují o dosažení většího počtu rovnocenných cílů. [13, s. 111]

Jak už bylo řečeno, mezi racionální cíle aktérů definované teorií koalic patří kromě zastoupení v exekutivě i prosazení politického programu. Tito aktéři se ale v prostředí komunální politiky musí vypořádat s nezvyklou situací, kdy část účastníků hry sleduje cíle zcela jiné. Tím se má na mysli například prosazování cílů zájmových skupin, kdy je možné pozorovat prolínání politických aktérů a zájmových skupin, což je umožněno i díky menší časové a politické náročnosti spojené s výkonem funkce zastupitele. V komunální politice navíc mnoho aktérů vůbec neusiluje o to, aby získali exekutivní post, nebo moc či vliv. Těmito lidmi bývá funkce zastupitele vnímána jako společenské vyžití, respektive čestná povinnost. [13, s. 111-112] Samozřejmě, že obě tyto skutečnosti výzkum exekutivních komunálních koalic i aplikaci teorie koalic do jisté míry ztěžují, neboť popírají výchozí předpoklady celé teorie.

3.5 Nezávislí kandidáti a sdružení na lokální úrovni

V komunální politice se více než kde jinde setkáváme s důležitou rolí osobních vztahů, což je způsobeno jak velikostí některých obcí a jednotlivých zastupitelstev, tak třeba „apolitickou“ a neideologickou povahou některých komunálních systémů. Komunální politici se při svém rozhodování často neřídí žádnou ucelenou doktrínou či ideologií, což vede k tomu, že v obecním zastupitelstvu se „pravicovost“ nebo „socialismus“ nedají snadno identifikovat a ztrácí na významu. [11, s. 81-82] Ideje a programy jsou v lokální politice substituovány osobnostmi, ke schůzím politických stran nebo frakcí zastupitelů dochází pouze výjimečně, eventuálně mají převážně společenský charakter. [14, s. 278]

Jako největší problém se však jeví ideová klasifikace jednotlivých nezávislých subjektů. Třebaže některé z nich tento ideologicky vyprofilovaný charakter v mnoha případech skutečně mají, nemusí to být znát na první pohled, a to dokonce ani po přečtení jejich volebního programu. Tuto klasifikaci lze provést jenom na základě dobré znalosti místního prostředí. [13, s. 63-64]

Nezávislí kandidáti a jejich sdružení jsou bezesporu charakteristickým rysem politické scény na obecní úrovni. Jejich role se však liší v závislosti na velikosti obce. Zatímco v nejmenších obcích představují mnohdy jedinou formu politického zapojení,

v těch větších potom fungují coby jakýsi doplněk stranického spektra, přičemž často je můžeme vidět i na kandidátkách politických stran. [14, s. 277]

Co se týče zpracování a hodnocení výsledků voleb, mohou ale někdy způsobit dost závažné komplikace. Jistěže v některých případech se jedná o skutečné osobnosti, které nemají s žádnou politickou stranou co dočinění, nicméně často je za touto nezávislostí skryt taktický kalkul. Takové sdružení nezávislých tu potom může figurovat coby „záložní“ kandidátka některé z velkých stran. Zaznamenání hodné jsou i případy, kdy parlamentní strana je v obci zastoupena svou stranickou organizací, ale její členové se pro komunální volby rozhodnou sestavit raději nezávislou než stranickou kandidátku. [14, s. 278]

3.6 Typy jednotlivých systémů a formy jejich koalic

Proč je vůbec velikost obce tak důležitá? Je to mimo jiné z toho důvodu, že na ní závisí počet politických stran, které v obci působí. Jak se můžeme dozvědět z mnoha analýz výsledků komunálních voleb, pro obce s počtem obyvatel v rozmezí 2 000 až 40 000 jsou příznačná stranická spektra, ve kterých se nacházejí zpravidla všechny (či skoro všechny) parlamentní strany a vyjma nich ještě další politická uskupení místní nebo regionální povahy. Pro srovnání – v nejmenších obcích do 2 000 obyvatel je tomu poněkud jinak, protože ve srovnání s celostátní politikou jsou tu stranická spektra co do rozmanitosti poměrně chudá a zdaleka nekopírují složení Poslanecké sněmovny či Senátu. [14, s. 272]

3.6.1 Nejmenší obce (NO)

V případě nejmenších obcí (NO) hrají v politice významnou roli ne vzácně pouze nezávislí kandidáti, eventuelně jejich sdružení. Formálně se tu objevují přinejlepším dvě politické strany, pro které je však typické, že se zakládají těsně před volbami a nedosahují příliš velkého počtu členů. Tradiční politické strany jako KDU-ČSL nebo KSČM, které jsou na komunální úrovni pevně zakotveny, tu pracují spíše na spolkovém než politickém principu.

Jak vyjadřují někteří obecní představitelé, kandidatura za politickou stranu je tu nezřídká chápána jako nutné zlo a je tedy v podstatě jedno, na kandidátce jaké strany se člověk objeví. Většina kandidátů politických stran přitom patří mezi „nezávislé kandidáty“ a předstírají, jako by ke „svým“ stranám vůbec nepatřili, přičemž jakákoli příslušnost ke

kandidátní listině je po volbách okamžitě zapomenuta. Zdroj konfliktů a politikaření – přesně tak jsou v malých obcích vnímány politické strany. Na řízení místních samospráv se tu podílejí nezávislí kandidáti, a to v různých formách – jako jednotlivci, sdružení, nebo právě jako nezávislí na kandidátkách politických stran.

Se schůzemi politických stran nebo zastupitelských klubů je možné se tu setkat jenom výjimečně, nebo mají pouze společenský charakter. Jakákoli ideologie se tu považuje za zdroj „politikaření“, hlavní roli tu hraje „selský rozum“ a rovněž osobní (mnohdy i příbuzenské) vztahy a individuální a skupinové zájmy.

Více než kde jinde (například v menších a větších středních obcích je tomu trochu jinak) je možné si tu všimnout zákonem znevýhodněných předvolebních koalic, neboť tu často kandiduje prakticky každý, „kdo má ruce a nohy“. Termín koalic je tu při eventuelním „politickém vyjednávání“ užíván pouze výjimečně, jako samozřejmost se jeví jakási „superkoalice“.

Otázka „exekutivních koalic“ se omezuje pouze na obsazení pozice starosty, jenž je mnohdy neuvolněný, neboť v menších obcích této velikosti se netvoří rada. Formování „minimálních vítězných koalic“ je v nejmenších obcích tedy zcela výjimečným jevem. Ve skryté podobě je možné si všimnout určitého náznaku koalic snad jen před volbami, ten je však postaven spíše na nepolitických vztazích osobního uznání. Nezřídka tu existuje vzájemná podpora mezi kandidátními listinami, což je další znak, který svědčí o tom, že tento systém má nesoutěživý charakter. [11, s. 83-87]

3.6.2 Obce menší střední velikosti (MSO)

Pro obce „menší střední velikosti“ byl stanoven orientační interval, který se pohybuje od 1701 obyvatel do 9000. Je možné tu pozorovat určitou změnu, pokud jde o poměr sil mezi nezávislými kandidáty a politickými sdruženími – čím větší obec v tomto rozmezí, tím větší šance, že tu kandidáti politických stran budou porážet své nezávislé kolegy. Je ovšem nutné připomenout, že pod termínem „politická strana“ jsou zahrnuty také „komunální“ či regionální politické strany.

Třebaže se výjimečně stává, že v obcích tohoto typu přijde se svojí kandidátní listinou až dvouciferný počet politických stran, pro komunální politické systémy menších středních obcí jsou důležitá především „jádra“ složená z několika aktivistů – politická

strana tu nezřídka vypadá jako „prázdna nádoba“, která je těmito „jádry“ (a jejich křovím) naplněna. Zatímco členská základna jader v obcích MSO má členskou základnu v rozmezí 1 – 30 členů, u tradičních politických stran (KSČM, KDU-ČSL) na komunální úrovni může dosáhnout až trojčíferného čísla – strany v těchto případech ale působí spíše jako společenské organizace nebo spolky. Aby byl maximalizován volební zisk, aktivisté často s přihlédnutím k nevelkému počtu členů zařazují na své kandidátní listiny tzv. křoví – kandidáty, jejichž skutečným cílem není zisk postu zastupitele.

Formálně mohou jádra vypadat jako nezávislé sdružení nebo politická strana. Politické strany na komunální úrovni je přitom možné zařadit do několika kategorií. Jednak jsou to strany, jež jsou pevně ukotvené na parlamentní úrovni českého politického systému (ODS, ČSSD, KDU-ČSL, KSČM), jednak strany regionálně-komunální, které slouží k možnosti politické participace na nejnižších úrovních a které je možné dále doplnit o strany komunální (Sdružení nezávislých, hnutí Nezávislí) a strany lokálně komunální.

Pokud jde o schůze jednotlivých politických stran či zastupitelských klubů, tak v některých obcích menší střední velikosti k nim stále ještě nedochází a zastupitelé se setkávají pouze ve výjimečných situacích nebo jen velmi málo, eventuelně se před zasedáním zastupitelstva pořádají schůze pro všechny zastupitele či jejich velkou koalici. Tato nízká nepravidelnost stranických a klubových schůzí se samozřejmě projevuje i na soudržnosti v jednotlivých volebních stranách.

Protože strany v těchto obcích vesměs nejsou příliš aktivní ve své činnosti, voliči se při svém výběru rozhodují především podle toho, jaké osobnosti nabízí na svých kandidátkách. Tím, že chybí „politický profil“, dochází ne výjimečně ke značně poměrnému rozložení sil – představitelé politických stran se v některých kuriózních případech ve snaze získat silnou pozici ale neobracejí v rámci své volební kampaně přímo na voliče, nýbrž se pokoušejí podnítit vznik „spřátelených“ kandidátek, jejichž kandidáti na sebe „natáhnou“ hlasy voličů.

U těchto „spřátelených“ kandidátek se přitom dá předpokládat, že v případě úspěchu ve volebním klání vytvoří s mateřskou stranou koalici. Na jejich předních místech se objevují spřátelení nestraníci a lidé, které by politická strana ráda viděla mezi zastupiteli, ale nevejdou se jí na volitelná místa. Je možné vidět za tím i určitý kalkul,

protože někteří voliči prostě nejsou ochotni volit politickou stranu už jenom z principu, nicméně rádi podpoří kandidátku, která se tváří levicově či pravicově. Jak ukazují reálné příklady, vítězná strana v obci je téměř bez šancí oproti straně, která sice nezvítězila, nicméně má své spřátelené kandidátky a tedy i více zastupitelů.

Koalice mají v popisovaných obcích ne nezvykle charakter uzavřené a neformální velké koalice, ve které existují nepsaná pravidla vymezení sfér vlivu a jednotliví aktéři proti sobě nevedou kampaň, aby nebyli z této „velké rodiny“ vyřazeni. Podobně jako je tomu u nejmenších obcí, i zde se s termínem „koalice“ můžeme setkat pouze výjimečně, přičemž předvolební a legislativní koalice se tu objevují minimálně. Vytvoření exekutivní koalice se často omezuje na povolební obsazení křesel uvolněných zastupitelů a městských radních. Co se týče opozičních stran, ty mnohdy v soutěživých systémech v obcích tohoto rozměru vyjadřují exekutivním koalicím tichou podporu a pojem „opozice“ se tak hodí spíše pro označení politických seskupení mimo exekutivní koalici než pro představitele lokálního alternativního programu.

Jako koaliční aktér v obcích MSO figurují nezřídka tzv. jádra, jejichž existence má co dočinění s důležitou rolí osobních vztahů, stejně jako s neprůhledným a nestandardním stranickým systémem. Jádra se nezbytně nemusejí překrývat s politickými stranami a jejich existence často přesahuje životnost lokálních struktur politických stran. Aby jádra maximalizovala svůj volební výsledek, staví někdy i větší počet kandidátek. Podoba utvářených exekutivních koalic je často ovlivňována vzájemnými vztahy jednotlivých jader, zpravidla je na základě konstelace těchto jader vygenerována velká koalice s odlišnou úrovní exekutivní participace, s pojmem „koalice“ se přitom v menších obcích kategorie MSO vůbec neoperuje. Ideologické faktory zůstávají, pokud jde o tvorbu koalic, vzhledem k významné roli osobních vztahů stát stranou, důsledkem čehož je konstrukce koalic podle hesla „každý s každým“. [11, s. 87-91]

3.6.3 Obce větší střední velikosti (VSO)

Počet obyvatel v obcích větší střední velikosti se na základě stanoveného rozmezí pohybuje od 9 001 do 45 000. Dominantní postavení v zastupitelských orgánech v obcích kategorie VSO mají politické strany, jejichž kandidáti jsou vesměs registrovanými členy. U etablovaných stran je možné si všimnout vyššího počtu straníků, přičemž velkou část nestraníků na kandidátkách stran tvoří kandidáti regionálně komunálních stran jako

Sdružení nezávislých (SNK) nebo Nezávislí. Větší střední obce potom s přihlédnutím k obtížným podmínkám kandidatury zpravidla nenevidují žádná nezávislá sdružení. Pokud jde o nezávislé kandidáty, tak ti nechávají svoji kandidátku zpravidla zaštitit některou regionálně-komunální politickou stranou, v některých středních obcích se potom mohou dokonce vyskytovat lokálně-komunální strany.

Co se týká počtu členů etablovaných politických stran, tak ten se tu pohybuje v řádu desítek, u typických stran jako KDU-ČSL nebo KSČM až stovek členů. U regionálně-komunálních stran je tomu jinak, ty totiž mají členů zpravidla jen pár a v některých obcích jsou dokonce zcela bez členů. Jak roste velikost obce, roste i míra koordinace činnosti jednotlivých zastupitelských klubů. Disciplína jednotlivých zastupitelských frakcí je přitom odvislá i od toho, jak často se konají stranické schůze.

Pro politické systémy obcí VSO se jako nejčastější funkční model ukazuje „polosoutěživý systém“. Jeho charakteristickým znakem je obsazování exekutivních postů podle toho, jak dopadly volby, a rovněž snížená míra soutěživosti v době mezi volbami. V některých obcích je tato snížená míra soutěživosti ovlivňována velkými exekutivními koalicemi. Pokud jde o výskyt vyloženě nesoutěživého systému ve větších středních obcích, tak s tím se tu prakticky neseškáváme.

Zatímco předvolební koalice se v obcích větší střední velikosti objevují jenom zřídka, tvorba exekutivních koalic je po volbách klíčová – podle nich je zvolen starosta, jeho zástupci a ostatní členové městské rady. Nejčastěji se tu vyskytují velké koalice, které přestože nezahrnují celé politické spektrum, tak zajišťují koalici pohodlnou většinu hlasů v zastupitelstvu. Jako koaliční aktéři tu figurují spíše politické strany a pojem „jádro“ tak ustupuje do pozadí. Přesto tu existuje určitá fluktuace mezi politickými stranami, na základě čehož se dá tvrdit, že i v některých obcích z kategorie VSO je možné o „jádrech“ stále mluvit. I tady zároveň silně působí vazby mezi čelními představiteli některých politických stran, které jsou tak základem pro „dlouhodobou spolupráci, resp. politické aliance“. Protože ani zde nemá ideologický faktor významný vliv při konstrukci koalic, vytvářejí se ve větších středních obcích různé typy koaliční spolupráce. [11, s. 92-95]

3.6.4 Největší obce (NM)

U této skupiny obcí byla stanovena spodní hranice počtu obyvatel na 45 000, přičemž za výrazného představitele tohoto typu jsou považována územně členěná statutární města. V politických systémech největších obcí hrají zcela jednoznačně dominantní roli politické strany, nezávislí kandidáti a jejich sdružení se v těchto typech komunálních politických systémů už neobjevují.

Zastupitelské kluby etablovaných politických stran jsou co do podílu straníků mnohem výraznější, protože bezpartijní zastupitelé jsou stejně jako u většiny středních obcí typičtější spíše pro regionálně-komunální politické strany, se kterými se můžeme setkat i na této nejvyšší úrovni našeho komunálního politického systému. Pro vstup do zastupitelstev byla zavedena pětiprocentní hranice, což se projevilo srážejícím účinkem v největších městech na stranickém systému tak, že například volby 2002 se vyznačovaly velkým množstvím předvolebních koalic. Hovoříme-li o počtu členů v etablovaných politických stranách (ODS, ČSSD, KSČM), tak jejich místní organizace jich mají řádově stovky, zatímco ostatní strany (KDU-ČSL) disponují pouze desítkami členů. Ještě donedávna bylo rozložení politických sil na této úrovni velmi podobné té parlamentní, to se ale změnilo po volbách v roce 2002 s rozmachem regionálně-komunálních stran.

Pokud jde o politické systémy největších měst, tak pro ty je příznačný soutěživý princip „vlády a opozice“. Nejvyšší posty na radnicích a magistrátech mají velkou politickou prestiž – na rozdíl od středně velkých obcí tu dochází k masivní agitaci a velmi často i k návštěvám stranických špiček, přičemž do povolebního vyjednávání příležitostně zasahují i nejvyšší představitelé jednotlivých stran. Tyto systémy jsou již zcela soutěživé, o nejvyšší posty je velký zájem – spousta zastupitelů je „uvolněných“, ve větší míře se tu přerozdělují finanční prostředky. Úspěch na této úrovni komunální politiky často slouží i jako „výťah“ na tu parlamentní, naopak oblíbenci stranických špiček se nezdívka prosazují na nejrůznější posty na komunální úrovni.

Schůze politických stran i jednotlivých zastupitelských klubů se v největších obcích konají takřka denně, přičemž se zde domlouvají mimo jiné na tom, jak budou na zastupitelstvu postupovat. S tím, jak roste počet schůzí, se zvyšuje také disciplinovanost jednotlivých zastupitelských klubů. Co se týče ideologie politiků v největších městech, ta zůstává kdesi na pomezí mezi nepolitickým myšlením „typických“ komunálních politiků a

ideologií některých politiků parlamentních, což se může v největších městech projevit i do podoby exekutivních koalic.

Termín „koalice“ je v kategorii největších měst již přirozeným termínem a s přihlédnutím k pětiprocentní hranici nutné pro vstup do zastupitelstva tu nejsou výjimečné ani koalice předvolební. Jisté zárodky jednotlivých politických táborů se svými lídry se objevují již před volbami a jejich cílem samozřejmě není nic jiného, než získání bezpečné nadpoloviční většiny zastupitelských křesel, aby mohly obsadit městskou radu a funkce primátora či starosty a jeho náměstků (místostarostů) svými lidmi.

V největších městech nejsou minimální koalice nic výjimečného, často jsou ale doplňovány o další strany a za běžné minimální vítězné koalice je tedy nelze považovat. Ne nezvykle jsou v obcích kategorie NM vytvářeny i velké koalice. Jako možný důvod pro vytváření „neminimálních“ vítězných koalic nebo koalic velkých se přitom mnohdy ukazuje rovněž snaha o vyvážené postavení stran v koalici či eliminace vlivu KSČM. Tvorba velkých i programově rozmanitých koalic není ani v největších městech omezována významnými ideologickými překážkami a vytváření minimálních koalic se tak děje spíše za účelem koncentrace moci, než aby byl prosazen vyhraněný program. [11, s. 95-98]

4 Charakteristika MČ Praha 6 – Suchdol

Městská část Praha 6 - Suchdol samostatně existuje od roku 1990 a při prvních komunálních volbách v roce 1994 byla její samosprávná autonomnost legitimizována tím, že si suchdolští občané zvolili vlastní zastupitelstvo. [16] Suchdol je možné najít v severní části Prahy na levém břehu Vltavy, přičemž jeho rozloha je 431,21 ha. [15]

Obec Suchdol byla k hlavnímu městu Praze přičleněna už v roce 1968 coby součást městské části Praha 6. Od roku 1990 tvořil samostatnou městskou část Praha 6 - Suchdol vyjma samotného Suchdola i Sedlec. Větší katastrální území přitom představoval Suchdol, který zahrnoval takřka 75 % území a 86 % obyvatel. [16] V roce 2005 došlo k odtržení dolní části Sedlce, který se připojil k Praze 6, a městské části Praha 6 - Suchdol tak zbyly jen dvě základní sídelní jednotky Sedlce: Budovec, který je přilehlý k zástavbě Suchdola, a Sedlec- průmyslový obvod B, což je rozlehlé území západně od železniční trati. [15]

Mezi nejvýznamnější objekty Suchdola se řadí rozsáhlý areál České zemědělské univerzity v Praze, nová Základní škola Mikoláše Alše, Brandejsův statek (někdy nazývaný také jako „Suchdolský zámček“) a římskokatolická kaple sv. Václava. [15]

4.1 Historie

Stejně jako Sedlec, i obec Suchdol severně od Prahy byla založena Přemyslovci v 10. století na cestě mezi Prahou a Levým Hradcem. O nejstarším osídlení svědčí nálezy valounové industrie z období před 300 000 lety. Nálezy z doby bronzové, (únětická kultura v Tichém údolí), bronzы knovízské kultury v Kozích hřbetech a náramek z keltského pohřebiště v Suchdole, to všechno je dokladem takřka nepřetržitého osídlení. Koncem 10. století byl Suchdol Přemyslovci věnován Ostrovskému klášteru, jenž v 11. století prodal Suchdol svatojiřským benediktinám, které jej měly ve svém vlastnictví až do roku 1421, do husitských válek. Tou dobou měl Suchdol mezi 100 – 110 obyvateli. Ve 14. století byl Suchdol majetkem pražskému proboštství, poté, až do husitské revoluce, patřil strahovskému klášteru, než jej převzalo Staré Město pražské. Jako jeho majitelé se posléze vystřídalá správa kostela Panny Marie na Louži, Týnský kostel a pražské proboštství. Největšího rozkvětu dosáhnul Suchdol pod rodem Sluzských, ale s českou historií má co dočinění také rod Budovců. Konec třicetileté války znamenal pro Suchdol těžké časy, neboť byl i se statkem vypleněn a vypálen. Na poli „Na rybáře“ se odehrála bitva Švédů s císařskými rejtary. V roce 1679 byl Suchdol koupěn emauzskými benediktini, kteří si jej podrželi ve svém vlastnictví až do roku 1930.

Na konci 17. století postihla Suchdol morová nákaza. Jako připomenutí této neblahé události byla na zdejší morovém hřbitově postavena nejprve v roce 1704 zvonička a později kaple sv. Václava, v Sedlci potom kaple Nejsvětější Trojice v roce 1725. Hostinec Na Chumberku, pojmenovaný podle pruského generála Humperta z pruskorakouské války, patří rovněž k památným stavbám, stejně jako Trojanův mlýn nebo zvonička z roku 1846 u nejstaršího domu čp. 2. Druhá polovina 19. století přinesla Suchdolu jedno z lepších období jeho historie, když jeho panství pozvedli Brandejsové. Útočiště na jejich dvoře našel i slavný český malíř Mikoláš Aleš, přičemž zde vznikla jeho nejvýznamnější díla, především pak cyklus Vlast. Pokud jde o sedlecké hospodářství, to dosáhlo lepších výsledků díky nájemcům v podobě kronikářů F. J. Masera a J. B. Lablera a také prvního českého starosty, F. V. Pštrosse. Koncem 19. století došlo k rozvoji průmyslu,

hlavně pak cihlářského, a vzrostl počet dělnictva. Zatímco Sedlec se stal součástí Prahy už v roce 1922, Suchdol si musel počkat až do roku 1968.

Ve 20. století se stal jednou ze suchdolských atrakcí Slon s restaurací v útrobách. Suchdolské mrazírny, které jsou největším výrobním podnikem v obci, byly potom postaveny ve druhé polovině 20. století. V první polovině 20. století byla za chloubu Suchdola považována místní obecná škola, ale na vážnosti Suchdol získal až se stavbou Vysoké školy zemědělské, která zde vznikla ve druhé polovině tohoto století. Suchdol na sebe upozornil i v 90. letech, kdy tu byla vybudována první česká bezbariérová základní škola a na náměstí vyrostla další dominanta obce, hotel Vienna. V roce 1990 bylo území Sedlce připojeno k Suchdolu, s nímž vytvořilo samostatnou městskou část Praha 6 - Suchdol. [17]

Tak tomu bylo až do 1. ledna 2005, kdy část Sedlce, Dolní Sedlec, byla na základě petice občanů převedena pod městskou část Praha 6. [15] Održení tohoto katastrálního území však předcházela poměrně vyhrocená jednání mezi představiteli obou městských částí, přičemž spory souvisely především se změnou hranic. Nakonec pomohlo i to, že Praha 6 poskytla Suchdolu určité finanční kompenzace, které se týkaly mimo jiné prostředků vynaložených na opravy po povodních a odpuštění více než jednomilionového dluhu. „*Necítím to jako prohru, jsem rád, že jsme se dohodli,*“ uvedl tehdejší starosta Suchdola Václav Čížek po náročných diskuzích. [18] MČ Praha 6 - Suchdol však kvůli tomuto rozhodnutí přišla nejen o přibližně 588 tisíc metrů čtverečních území, ale také o zhruba 300 obyvatel. [19]

4.2 Počet obyvatel

Až do roku 1970 je možné zaznamenat růst v počtu obyvatel Suchdola. Zatímco koncem 19. století a počátkem 20. století se projevoval nevýrazněji, mezi lety 1921 a 1970 už o sobě dal znát silnějším způsobem. Ve 20. století dosáhnul počet obyvatel svého maxima (5 847 obyvatel) v roce 1970 [16], ale od té doby následovala určitá stagnace, jejíž trend bylo možné definitivně vyvrátit až roku 2011, kdy bylo na území MČ Praha 6 - Suchdol při sčítání lidu zjištěno 6 982 obyvatel, z toho 3 428 mužů a 3 554 žen. Stejně jako v roce 2001, i v roce 2011 ženy představovaly v této městské části jen mírně nadpoloviční většinu (50,9 %). [20]

Tabulka 4 - Vývoj počtu obyvatel v MČ Praha 6-Suchdol

Rok	Počet obyvatel k datu SLDB	Rozdíl oproti předchozímu cenzu	Rozdíl oproti předchozímu cenzu v %
1970	5 847	x	x
1980	5 750	-97	-1,7
1991	5 107	-643	-11,2
2001	5 272	165	3,2
2011	6 982	1710	24,5

Zdroj: Přepočteno podle Českého statistického úřadu

První výraznější úbytek počtu obyvatel přišel po přibližně dvacetileté stabilizaci v letech 1980-1991, který činil 643 obyvatel. Jistý početní přírůstek obyvatel nastal až v posledním období mezi sčítáními mezi lety 1991 a 2001. Třebaže nebyl kdovíjak velký (165 obyvatel), předznamenal konec netypického poklesu pro tuto městskou část. Větší počet obyvatel přitom tenkrát žil na katastrálním území Suchdol, které je rozlehlější, naopak Sedlec představoval pouze 14 % obyvatelstva. [16]

4.3 Věková struktura

Tabulka 5 - Vývoj počtu obyvatel podle věku

	Celkem	Muži	Ženy	Věková skupina					
				muži			ženy		
				0-14	15-59	60 a více	0-14	15-59	60 a více
1991 celkem	5 107	2 416	2 691	438	1487	491	463	1577	651
v %	100,0	47,3	52,7	18,2	61,5	20,3	17,2	58,6	24,2
2001 celkem	5 272	2 595	2 677	408	1673	514	336	1678	663
v %	100,0	49,2	50,8	15,7	64,5	19,8	12,6	62,7	24,7
2011 celkem	6 982	3 428	3 554	503	2292	627	439	2286	819
v %	100,0	49,1	50,9	14,7	66,9	18,3	12,4	64,3	23

Zdroj: Přepočteno podle Českého statistického úřadu

Jak je možné si všimnout z uvedené tabulky, muži převažují ve skupině dětí do 15 let (v roce 1991, jak vidno, však tento demografický úkaz v Suchdole neplatil). Pokud jde o další kategorie, tak zatímco v produktivním věku jsou čísla mezi muži a ženami poměrně vyrovnaná, ve skupině obyvatel ve věku nad 59 let už ženy mají větší zastoupení.

Můžeme také pozorovat, že během dvaceti let ruku v ruce s růstem celkového počtu obyvatel MČ Praha 6 - Suchdol doznaly všechny kategorie vyšších čísel. Jedinou výjimku

tvoří ženy ve věku 0-14 let, kde došlo k poklesu. Nejpočetnější věkovou skupinou jsou potom obyvatelé ve věku 20-29 let, kterých je 1 367, z toho 685 mužů a 682 žen. [20]

4.4 Vzdělanostní struktura

Tabulka 6 - Obyvatelstvo podle nejvyššího ukončeného vzdělání

		Celkem	muži	ženy
Obyvatelstvo ve věku 15 a více let		6 040	2 925	3 115
z toho podle stupně vzdělání	bez vzdělání	9	4	5
	základní včetně neukončeného	520	219	301
	střední vč. vyučení (bez maturity)	966	515	451
	úplné střední (s maturitou)	1 707	744	963
	nástavbové studium	171	66	105
	vyšší odborné vzdělání	101	44	57
	vysokoškolské	1 927	995	932

Zdroj: © Český statistický úřad, Veřejná databáze

Mezi obyvateli MČ Praha 6 - Suchdol ještě do roku 2001 převládalo střední vzdělání s maturitou, které dnes představuje druhé místo. Tento stupeň vzdělání je přitom častější u žen. Z celkového počtu osob s tímto vzděláním představují ženy 56,4 %. Naopak se snižuje počet osob s druhým nejčastějším typem vzdělání, středním bez maturity. Třebaže ještě v roce 1991 se k tomuto typu vzdělání přihlásilo 1270 lidí a v roce 2001 1244 obyvatel [16], dnes už je jich jen 966. Častěji se setkáváme s tímto typem vzdělání u mužů, v roce 2011 to bylo 53,3 % mužů. [20]

Pokud jde o obyvatele se základním vzděláním, dochází v této kategorii k trvalému poklesu – ještě v roce 1991 jich v Suchdole bylo 925, dnes pouze 520. Úbytek osob s tímto vzděláním je dán také generačními posuny. Je potřeba si uvědomit, že mezi obyvatele se základním vzděláním patřili v roce 1991 nezdědka také ti, kteří strávili věk přípravy na povolání před 2. světovou válkou a dříve, kdy vyšší stupně vzdělání se řadily mezi ty méně obvyklé. Naproti tomu dnes se dožívají staršího věku obyvatelé, kteří studovali až v poválečném období, a tou dobou už nástup do povolání bez jakéhokoli dalšího vzdělání byl méně častý. Jen základní vzdělání bylo přitom častěji zjištěno v ženské části populace,

nicméně i tady se stále do určité míry projevuje jistá souvislost s tím, že ve starších věkových skupinách mají převahu právě ženy. [16]

Co se týče vysokoškolského vzdělání, tak v MČ Praha 6 - Suchdol se do této kategorie vejde 31,9 % obyvatelstva, což představuje největší podíl ze všech vzdělanostních skupin. Ve srovnání s rokem 2001 přitom došlo k velkému nárůstu v této kategorii, protože tehdy bylo takto vzdělaných obyvatel 1 060. Mužů s vysokoškolským diplomem je pak o něco více, konkrétně tvoří zhruba 51,6 % této skupiny. V každém případě je možné konstatovat, že v této městské části v úrovni vzdělání populace došlo ve srovnání s lety 1991 a 2001 opět k pozitivnímu posunu.

4.5 Národnostní struktura

Tabulka 7 - Obyvatelstvo podle národnosti

		Celkem	muži	ženy
Obyvatelstvo celkem		6 982	3 428	3 554
z toho národnost	česká	4 448	2 118	2 330
	moravská	14	9	5
	slezská	2	2	-
	slovenská	101	39	62
	německá	6	2	4
	polská	16	4	12
	romská	-	-	-
	ukrajinská	73	33	40
	vietnamská	14	10	4
	neuvedeno	1 918	993	925

Zdroj: © Český statistický úřad, Veřejná databáze

V MČ Praha 6 - Suchdol vyplnilo jako svou národnost tu českou 63,7 % obyvatel. Z dalších národností stojí za zmínku 101 Slováků (ještě v roce 2001 jich byla zhruba polovina) a 73 Ukrajinců, jejichž počet se také přibližně zdvojnásobil od posledního sčítání. Poměrně značné zastoupení tu potom mají obyvatelé tzv. ostatních národností, naopak skoro 27,5 % lidí svoji národnost vůbec neuvedlo. [20]

4.6 Náboženství

Tabulka 8 - Obyvatelstvo podle náboženské víry

		Celkem	muži	ženy
Obyvatelstvo celkem		6 982	3 428	3 554
Věřící – nehlásící se k žádné církvi ani náboženské společnosti		526	217	309
Věřící – hlásící se k církvi, náboženské společnosti		824	402	422
z toho	Církev římskokatolická	426	194	232
	Církev československá husitská	37	19	18
	Českobratrská církev evangelická	44	22	22
	Náboženská společnost Svědkové Jehovovi	29	12	17
	Pravoslavná církev v českých zemích	27	9	18
Bez náboženské víry		2 478	1 259	1 219
Neuvedeno		3 154	1 550	1 604

Zdroj: © Český statistický úřad, Veřejná databáze

Téměř polovina obyvatel svoji víru vůbec neuvedla (45,2 %), druhou nejsilnější skupinu potom tvoří ti, kteří jsou nevěřící, přičemž takto se označilo 35,5 % lidí, žijících v MČ Praha 6 - Suchdol. Celkový počet věřících dosáhl na 19,3 %. O něco více věřících je možné najít mezi ženami, je jich takřka 20,6 % v ženské části populace. Pokud se jedná o konkrétní náboženské vyznání, zdaleka nejvíce obyvatel se hlásí k Římskokatolické církvi, což představuje více než polovinu těch, kteří se jasně vyslovili pro nějakou církev či náboženskou společnost. Zbytek uvedených církví má pouze minimální zastoupení. [20]

Mezi lety 1991 - 2001 došlo k výraznému úbytku věřících. Ještě v roce 1991 žilo v Suchdole 1 826 lidí, hlásících se k náboženství, v roce 2001 už to bylo jenom 1 374 osob. [16] Tento nepříznivý vývoj se však zabrzdil, jak ukazují výsledky z roku 2011, přestože drobný pokles nakonec přeci jen nastal.

4.7 Sociální struktura a zaměstnanost

Tabulka 9 - Obyvatelstvo podle ekonomické aktivity

		Celkem	muži	ženy	
Ekonomicky aktivní celkem		3 273	1 710	1 563	
v tom:	zaměstnaní	3 098	1 618	1 480	
	z toho podle postavení v zaměstnání	zaměstnanci	2 268	1 087	1 181
		zaměstnavatelé	130	99	31
		pracující na vlastní účet	511	332	179
	ze zaměstnaných	pracující důchodci	281	134	147
		ženy na mateřské dovolené	69	-	69
	nezaměstnaní	175	92	83	
Ekonomicky neaktivní celkem		3 039	1 355	1 684	
z toho	nepracující důchodci	1 104	414	690	
	žáci, studenti, učni	1 195	636	559	
Osoby s nezjištěnou ekonomickou aktivitou		670	363	307	

Zdroj: © Český statistický úřad, Veřejná databáze

Od roku 2001 došlo k výraznému zvýšení počtu obyvatel městské části. Přibylo přitom více obyvatel neaktivních než obyvatel aktivních. Ještě v roce 2001 činil podíl ekonomicky aktivních osob na celkovém počtu obyvatel přibližně 53,1 %, dnes už je to jen zhruba 46,9 %. [20]

Většinu ekonomicky aktivních osob představují zaměstnané osoby, což jsou zaměstnanci, zaměstnavatelé a lidé pracující na vlastní účet. Tato největší skupina pracujících v Praze 6 - Suchdole tvoří skoro 88,9 % ze všech ekonomicky aktivních. Oproti stavu v roce 2001 je možné pozorovat určité zlepšení, tehdy tento podíl činil 86,3 %. [16] Došlo také ke zvýšení počtu i podílu pracujících důchodců – zatímco ještě v roce 2001 se mezi ekonomicky aktivní řadilo 7,6 %, v roce 2011 jich bylo již 8,6 %. Pokud jde o další kategorie, je možné říci, že mírně přibylo žen na mateřské dovolené (v roce 2001 jejich počet činil 47), stále však představují jen velmi malou část ekonomicky aktivních osob. Důležitou skupinou ekonomicky aktivního obyvatelstva jsou i nezaměstnaní, jejichž podíl vzrostl na 5,3 % ve srovnání s předchozím cenzem z roku 2001, kdy bylo naměřeno 2,8 %. [16]

Co se týče ekonomicky neaktivního obyvatelstva, můžeme konstatovat, že jejich podíl na celkové populaci se snížil z předchozího stavu 45,8 % z roku 2001 na 43,5 %. Počet důchodců zůstal oproti roku 2001 přibližně stejný, snížil se však jejich podíl na ekonomicky neaktivním obyvatelstvu, když v roce 2011 tvořili 36,3 % všeho neaktivního obyvatelstva (v roce 2001 to bylo 46,5 %). Naopak posílila skupina žáků, studentů a učňů, kteří tvoří 39,3 % ekonomicky neaktivních namísto předchozích 36 %. [20]

4.8 Bydlení

Tabulka 10 - Domovní fond

		Celkem	rodinné domy	bytové domy	ostatní budovy
Domy úhrnem		1 328	1 213	92	23
Domy obydlené		1 221	1 109	90	22
z toho podle vlastnictví domu	fyzická osoba	1 087	1 073	12	2
	obec, stát	13	1	9	3
	bytové družstvo	10	1	9	-
	spoluvlastnictví vlastníků bytů	64	15	49	-
z toho podle období výstavby nebo rekonstrukce domu	1919 a dříve	38	36	1	1
	1920 - 1970	646	606	32	8
	1971 - 1980	154	145	5	4
	1981 - 1990	96	84	11	1
	1991 - 2000	138	130	7	1
	2001 - 2011	122	93	28	1

Zdroj: © Český statistický úřad, Veřejná databáze

Jak uvádí výsledky SLDB 2011, v MČ Praha 6 - Suchdol bylo sečteno 1 328 domů, přičemž 1 221 jich bylo obydlených. Většinu domovního fondu přitom představují rodinné domy, a sice více než 90 % všech obydlených domů. Bytových domů je přibližně 7,4 % z trvale obydlených domů, jen necelá 2 % tvoří ostatní domy. Co se týče dalších údajů, během deseti let od sčítání v roce 2001 se mírně snížil celkový počet domů o 10. Naopak došlo ke zvýšení trvale obydlených domů, kterých přibylo 29. [20]

Co se týče stáří domovního fondu, tak většina domů pochází z období mezi lety 1920 – 1970, bylo to téměř 50 % ze všech domů. Jak je možné si všimnout, do let 2001 – 2011 patří celkem 122 budov, z toho naprostou většinu z nich představují domy rodinné, kterých bylo více než 75 %. Zde je však nutné připomenout, že do této statistiky jsou

zahrnovány kromě nových staveb i rekonstrukce. [16] Pokud se jedná o vlastnictví, tak naprostá většina bytových domů se nacházela ve vlastnictví bytových družstev, majitelem pouze 12 domů tohoto typu byla fyzická osoba.

Tabulka 11 - Bytový fond

		Celkem	rodinné domy	bytové domy	ostatní budovy
Obydlené byty celkem		2 416	1 374	1 024	18
z toho právní důvod užívání bytu	ve vlastním domě	1 105	1 093	11	1
	v osobním vlastnictví	575	-	572	3
	nájemní	312	41	266	5
	družstevní	39	-	39	-
z toho s počtem obytných místností	1	77	19	58	-
	2	288	71	216	1
	3	554	242	310	2
	4	546	344	198	4
	5 a více	690	580	107	3

Zdroj: © Český statistický úřad, Veřejná databáze

V roce 2011 bylo v MČ Praha 6 - Suchdol sečteno 2 416 obydlých bytů, z nichž více než polovinu tvořily byty, které nachází v rodinných domech (skoro 57 %). Od roku 2001 však došlo k rapidnímu nárůstu bytových domů, a sice o 428, tedy skoro o dvojnásobek, než kolik jich bylo před deseti lety (celkem tehdy 566 bytů v bytových domech). A tak zatímco v roce 2001 tvořily byty v bytových domech pouhých 28,6 % ze všech obydlých bytů [16], roku 2011 už to bylo 42,4 %. [20]

To, že se Suchdol v posledních letech stal zaslíbeným místem pro developery a že se dá v budoucnu očekávat další nárůst bytů, potvrdil v roce 2011 i starosta městské části Petr Hejl: „V současné době se v Suchdole připravuje výstavba dalších asi 45 bytů. V územním plánu máme prostor ještě i pro další rozšiřování.“ [21] S tím, jak narůstá nová zástavba, se však také zvyšují požadavky na infrastrukturu a občanské vybavení, což se konkrétně týká například předškolních zařízení: „Městská část Praha-Suchdol navýšila mezi lety 2007 a 2011 kapacitu školek postupně o 40 %, tj. na současných 175 míst. Nyní otvíráme dvě oddělení školky, do kterých začne od února chodit 50 dětí,“ uvedl starosta v roce 2012. [22]

Co se týče právního důvodu užívání bytů, největší skupinu představovaly v roce 2011 byty ve vlastním domě. Roli v tom hraje i to, že jsou do této kategorie zahrnuty téměř všechny byty v rodinných domech (79,5 % obydlených bytů v rodinných domech jsou byty ve vlastním domě). V bytových domech bylo více než 50 % bytů v osobním vlastnictví a přibližně třetina bytů v bytových domech potom byla nájemní. [20]

4.9 Doprava a životní prostředí

4.9.1 Dálniční okruh

Mezi horká témata, která občany Suchdola nejvíce zajímají, patří bezesporu možná výstavba vnějšího okruhu kolem Prahy, jenž by měl propojit dálnice a silnice, paprskovitě mířící ku Praze. Celý okruh má být začleněn do transevropské dálniční sítě TEN-T. Na stole jsou přitom dvě varianty, kudy by takový okruh měl vést – zatímco ta severní by skutečně měla být budována okolo Prahy s mostem přes Vltavu severně od Řeže, jižní by se měla dotknout právě Suchdola a Dolních Chabřů. [23]

Současné vedení suchdolské radnice s jižní variantou, která by se dotkla občanů této městské části, nesouhlasí. Podle starosty Petra Hejla má jižní trasa nedostatků hned několik - vede přes zastavěné území, negativně by se dotkla zdraví občanů a životního prostředí a navíc je prý dražší než severní varianta. [24] Odpůrcům okruhu se několikrát úspěšně povedlo plány na realizaci této části okruhu napadnout u Nejvyššího správního soudu právě s těmito argumenty. [25] Zatím jednu z posledních tvrdých ran jim zasadil (dnes už bývalý) hlavní hygienik ČR Michael Vít, když vydal nesouhlasné stanovisko odůvodněné tím, že by nebyly dodrženy požadavky stanovené zákonem o ochraně veřejného zdraví. [26]

Odmítavý postoj k uvažované variantě pražského okruhu od vedení MČ Praha 6 - Suchdol, reprezentované zejména zástupci místních nezávislých uskupení, přitom vedl často ke sporům s Magistrátem hlavního města Prahy, kde dlouhodobě patří mezi nejsilnější strany ODS, která se řadí mezi zastánce jižní varianty. Podle starosty Suchdola Petra Hejla je Suchdol za svou neposlušnost šikanován, a to např. tím, že jsou mu upírány finanční prostředky: *„Když se u nás zastavil někdy před sedmi lety Pavel Bém, řekl nám, ať se podíváme na Dolní Sedlec, kam město poslalo desítky milionů na výstavbu kanalizace, chodníků a cest. My že nedostaneme nic, protože bráníme výstavbě Pražského okruhu.*

Exprimátor slovo dodržel.“ [27] Jak dokazuje zápis z jednání zastupitelstva městské části Praha 6 - Suchdol z roku 2004, tehdejší primátor Pavel Bém, který byl na zasedání přítomen, tenkrát skutečně uvedl, že „*jestliže MČ bojuje s hl.m. Prahou, musí počítat s tím, že nic nedostane.*“ [28]

Ke konfliktu suchdolské radnice a vedení Magistrátu hl. města Prahy se vyjádřil i předseda MS ODS Antonín Ptáček ml. Podle něj starosta Petr Hejl (SOS) nemůže očekávat, že když někam přijde na jednání a začne tam „*řvát a bouchat do stolu*“, podaří se mu pro Suchdol získat finanční prostředky. Sám se přitom za Suchdol snažil orodovat, ale vždy mu bylo odpovězeno s tím, že „*peníze prostě nejsou*“. V souvislosti s tímto tématem pan Ptáček zmínil i velký počet městských částí v Praze, kterých je 57, přičemž podle jeho názoru by měly být některé sloučeny. Třeba Přední Kopanina má velmi málo obyvatel, přesto má své zastupitele, a například Lysolaje, které sousedí se Suchdolem, hospodaří s velmi malým rozpočtem. Pokud jde o Suchdol, až 15 miliónů z přibližně 23 milionového rozpočtu jde údajně na platy zaměstnanců. I z tohoto důvodu by se proto přimlouval, aby byl Suchdol podobně jako v minulosti Dolní Sedlec převeden pod Prahu 6, a sám sebe označuje za „*suchdolského patriota, který však vidí celou věc pragmaticky.*“ [29] K tomuto názoru, který s Antonínem Ptáčkem ml. sdílí i vedoucí představitelé pražské ODS, se už před časem vyjádřil starosta Suchdola Petr Hejl (SOS), který za tím vidí snahu „*odblokovat*“ dostavbu pražského okruhu a získat kontrolu nad územním plánem městské části, resp. nad pozemky pro novou výstavbu: „*Takto by se zbavili potížístů, podobně, jako se to stalo v případě sousedního Dolního Sedlce, který se před sedmi lety připojil k Praze 6. Nyní místní litují, protože radnice Prahy 6 podpořila pro ně nepříjemnou bytovou výstavbu.*“ [30]

4.9.2 Rozšíření letiště v Ruzyni

Možná výstavba jižní varianty pražského okruhu však není jediná věc, která u suchdolských občanů a místních komunálních politiků vzbudila vášně. Další problém, vyvolávající spory mezi MČ Praha 6 - Suchdol a Magistrátem hlavního města Prahy, tkví v rozvoji letiště v Ruzyni, přičemž konkrétně se jedná o plánovanou novou vzletovou a přistávací dráhu. Výhrady suchdolské radnice k tomuto projektu jsou vesměs podobné jako v případě okruhu kolem Prahy – negativně by se dotkl zdraví občanů městské části. Za předpokladu, že by dráha byla vybudována, letadla by létala přímo nad územím Suchdola,

což se nelíbí jeho starostovi Petru Hejlovi: „Znamenalo by to, že na celém územní městské části by nemusely být dodržovány hygienické limity hluku ve vnějším prostoru. Dopadlo by to na všech 10 tisíc občanů, kteří u nás bydlí, i na 25 tisíc studentů České zemědělské univerzity.“ [31]

Suchdol tedy i v tomto případě podal stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu a znovu byl úspěšný – soud totiž zrušil část zásad územního rozvoje Prahy, týkající se právě ruzyňského letiště. [32] Jak už bylo naznačeno, toto suchdolské tažení proti rozvoji Letiště Ruzyně přineslo městské části v minulosti řadu problémů s vedením hlavního města. Suchdolu byl dokonce odepřen sponzorský dar ve výši 856 tisíc korun, kterým se mu mělo letiště revanšovat za nepříjemnosti související s leteckým provozem. Starosta Suchdola Petr Hejl v tom viděl mstu ze strany primátora Pavla Béma, neboť právě on byl v té době členem dozorčí rady Letiště Praha. „Bém chce Suchdol skoro totálně odříznout od finančních prostředků, aby se lidé naštváli a dál už nás nevolili,“ řekl tenkrát Hejl. Primátor byl tímto prohlášením ale překvapen: „Vedení Suchdola má nějaké požadavky na Letiště Praha? Vždyť ve svém volebním programu slibovali, že budou bránit jeho rozvoji.“ Nakonec se celou věc snažil bagatelizovat tím, že Suchdol nemůže od letiště chtít finanční prostředky, které by byly použity na opravu komunikací. [33]

4.9.3 Problémy s autobusovou dopravou a tramvaj

Nebudeme-li počítat výše zmíněné kauzy, nechalo by se říct, že občany Suchdola tíží i další záležitosti, která mají co dočinění s dopravou a životním prostředím. Jak je dobře známo, v této městské části má své sídlo Česká zemědělská univerzita. Dnes a denně sem proudí stovky, ba možná dokonce i tisíce studentů, což vede k tomu, že autobusy, zejména potom linka 107, jsou přeplněné. Ne nezvyklé jsou přitom situace, kdy se mnozí cestující do autobusu ani nevejdou a musejí vyčkat na další. Kromě toho, že se jedná o nepříjemnou věc pro suchdolské obyvatele, kteří se vracejí unavení z práce a jsou nuceni se mačkat v narvané lince, mají tyto skutečnosti neblahý vliv rovněž na výuku v rámci ČZU, a sice v podobě pozdních příchodů. I z tohoto důvodu škola podporuje úsilí o prodloužení tramvajové trati do Suchdola. [34]

Ta by přitom měla vést z nádraží Podbaba do Suchdola, přičemž její cena by se měla vyšplhat až na 3,2 miliardy korun. Návrh počítá s tím, že projekt by mohl být realizován v roce 2014 s tím, že dokončen by byl o tři roky později. [35] Nad touto

výstavbou se ovšem vznáší celá řada otázek. Na jedné straně by se obyvatelům Suchdola a studentům a zaměstnancům ČZU samozřejmě ulevilo, pokud by tu kromě autobusů existoval další veřejný dopravní prostředek, na druhé straně tu jsou námitky, které připomínají, že provoz tramvajové tratě by se nesměl negativně dotknout života místních lidí, zejména potom pokud jde o hluk a možný posun jízdnic pruhů blíže stávající zástavbě. „Představa, že kolem obytných domů bude projíždět tramvaj, se samozřejmě nelíbí lidem, kteří v blízkosti komunikace žijí,“ upozornil na možné problémy starosta Suchdola Petr Hejl. [36] Ostatně Útvar rozvoje města s návrhy na tramvajovou trať přišel už v roce 2006 a MČ Praha 6 - Suchdol k němu zaujala negativní postoj. [37]

5 Komunální volby v MČ Praha 6 – Suchdol

5.1 Komunální volby 2002

5.1.1 Volební aktéři

Stejně jako v minulých volebních obdobích, i tentokrát se v Praze 6 - Suchdole volilo celkem patnáct zastupitelů. Komunálních voleb se zúčastnilo celkem pět kandidátních listin. Ve srovnání s volbami v roce 1998, kdy se hlasy voličů snažilo získat osm kandidujících subjektů, což bylo doposud nejvíce v historii této městské části, tedy došlo k jejich poklesu o tři. Je potřeba poznamenat, že všechny politické strany a uskupení postavily úplnou kandidátku, třebaže v minulosti to vždycky zvykem nebyvalo. O hlasy voličů se tedy ucházelo celkem 75 osob.

Podobně jako v předchozích volbách, také v těchto byla postavena kandidátní listina ODS, ČSSD, KDU-ČSL a KSČM. K těmto kandidátním listinám, které byly sestavovány na Suchdole opětovně, přibyla Strana pro otevřenou společnost. Naopak voleb se již neúčastnila Humanistická aliance (v roce 1998 se však na její kandidátce objevil pouze jeden člověk), Pražané Praze, NEZÁVISLÍ a Koalice ODA a US. V případě Koalice ODA a US je ovšem nutné zmínit, že hned osm jejich kandidátů v čele s volebním lídrem Petrem Hejlem se ve volbách v roce 2002 objevilo na kandidátní listině Strany pro otevřenou společnost. Nechalo by se tedy říct, že SOS je personálním nástupcem Koalice ODA a US, neboť její personální základ je většinou totožný (kromě toho se na kandidátce SOS objevila řada rodinných příslušníků těch, kteří už v minulém volebním období kandidovali za Koalici ODA a US).

Budeme-li se zabývat politickou příslušností osob na jednotlivých kandidátních listinách, můžeme si všimnout toho, že nejvíce straníků delegovala ODS, na jejíž kandidátce se objevilo hned patnáct členů ODS. Opakovala se tedy situace z roku 1998, kdy ODS také sestavila kandidátní listinu složenou výhradně ze straníků. Druhou stranu v pořadí, která vyslala bojovat o hlasy voličů čtrnáct svých členů, je KSČM. I v tomto případě jde o totožný moment jako v roce 1998, kdy komunisté delegovali do voleb rovněž čtrnáct svých straníků. Třetí místo patří ČSSD s osmi straníky. Naopak na kandidátce KDU-ČSL se nacházel větší počet nestraníků než členů lidovců v poměru 10 ku 5 a SOS dokonce sestavila výhradně bezpartijní kandidátní listinu. Celkový počet nezávislých kandidátů, respektive osob bez politické příslušnosti kandidujících v komunálních volbách 2006 byl 33, což představuje 44 % z celkového počtu kandidátů. Můžeme tedy pozorovat pokles o 7 procentních bodů oproti volbám do obecních zastupitelstev v roce 1998.

Z celkového počtu kandidátů bylo přibližně 61 % mužů. Nejméně žen se objevilo na kandidátních listinách ČSSD a KDU-ČSL, v obou případech to bylo pouze zhruba 33 %. Naopak nejvíce genderově vyváženou kandidátní listinu postavila ODS, v jejímž rámci se o hlasy voličů ucházelo téměř 47 % žen. Listinu s nejvyšším průměrným věkem představila KSČM, jejíž kandidáti dosahovali v průměru věku 70 let, následovaná kandidátní listinou KDU-ČSL s průměrným věkem 54 let. Naopak nejnižším průměrným věkem kandidátů se mohla pochlubit ODS s téměř 47 lety.

5.1.2 Výsledky voleb

Tabulka 12 - Komunální volby 2002 v Praze 6-Suchdole

	Hlasy v %	Získané mandáty
ODS	30.53	5
SOS	26.35	4
KDU-ČSL	19.80	3
ČSSD	14.06	2
KSČM	9.26	1

Zdroj: www.volby.cz

V Praze 6 – Suchdole se volilo stejně jako v předchozích volbách celkem v pěti okrscích a na volebních seznamech figurovalo 75 osob. Celkem došlo k vydání 2 292 obálek, z nichž bylo odevzdáno 2 290. Na Suchdole bylo celkem uděleno 32 285 hlasů. Volební účast dosáhla v roce 2002 na 51,53 %. V tomto směru se setkáváme s menším poklesem volební účasti oproti komunálním volbám 1998, kdy dosahovala 55,66 %.

Nejúspěšnějším volebním subjektem se, stejně jako v roce 1998, stala ODS, která získala 30,53 % hlasů a zajistila si tak pět mandátů v zastupitelstvu, tedy o jeden více než v minulém volebním období. Druhé místo v počtu hlasů získala SOS s 26,35 %, pro kterou to v přepočtu znamenalo čtyři zastupitelská křesla. Třetího nejlepšího výsledku dosáhla KDU-ČSL se ziskem tří mandátů a ve srovnání s předešlými volbami tak svou pozici obhájila. Po dvou mandátech obdržela ČSSD, poslední mandát byl obsazen KSČM.

Zastupitelstvo, které vzešlo z komunálních voleb 2002, tedy mělo následující podobu: pět zástupců ODS, po čtyřech zastupitelích získala SOS, tři mandáty měla KDU-ČSL, dva ČSSD a jeden KSČM. Sedm členů zvoleného zastupitelstva byli nestraníci a zbylých osm členů nějaké strany. Nejvíce straníků měla v zastupitelstvu ODS (5 osob), následovaná ČSSD (2 osoby) a KDU-ČSL (1 osoba). Počet členů politických stran v zastupitelstvu tak oproti předchozím volbám v roce 1998 zůstal stejný a stále nadpoloviční. V zastupitelstvu měly převahu ženy a to v poměru 8 ku 7 a průměrný věk zastupitelstva dosáhl na přibližně 50 let. Nejstarším zvoleným zastupitelem je 60letý, který kandidoval za ODS, a naopak nejmladším 41letý nestraník za KSČM.

5.1.3 Tvorba povolební koalice

Rada je v MČ Praha 6 - Suchdol pětičlenná. Exekutivní koalice pro volební období 2002 – 2006 byla sestavena ze zástupců následujících subjektů: KDU-ČSL, SOS a KSČM. Starostenský post obhájil s osmi hlasy dosavadní starosta z řad lidovců (Václav Čížek). Po třech místech v radě obsadila SOS a jedno potom nestraník, zvolený za KSČM (Luděk Pytlíček). [38] Podle dnešního starosty Petra Hejla „*žádná dohoda či smlouva podepsána nebyla*“, nicméně Rada městské části v roce 2003 připravila programové prohlášení. [39] Díky tomuto rozložení politických sil je možné konstatovat, že SOS držela nadpoloviční většinu v radě MČ Praha 6 - Suchdol. Byla vytvořena tříčlenná koalice a co do formy minimální vítězná. ODS, přestože se stala vítězem voleb s pěti mandáty, vyšla naprázdno, podobně jako ČSSD.

Volbě rady předcházela rozprava, ve které ODS navrhovala, aby byly v radě zastoupeny strany podle zásad poměrného zastoupení a apelovala na respektování výsledků voleb. KDU-ČSL slovy svého starosty však připomněla, že to byla v minulosti právě ODS, která prosazovala radu složenou ze zástupců všech stran, z čehož prý měl návrh lidovců vycházet. Totéž stanovisko hájila i SOS, podle které by rada složená ze zástupců všech

stran zklidnila situaci. ODS tuto argumentaci odmítla s tím, že tenkrát se jednalo o jinou situaci a že nyní mají právo na dvě místa v radě s ohledem na výsledky voleb. [38] Navíc prý s ostatními stranami nebyla žádná řeč o postu starosty, který si pro sebe nárokoval dosavadní starosta z KDU-ČSL. Občanští demokraté přitom před volbami záměrně přišli s novým volebním lídrem (Jiřím Matulou), který se do MČ Praha 6 - Suchdol přistěhoval teprve nedávno a nebyl tak zatížen osobními vazbami. Ani to jim však nepomohlo starostenskou pozici získat, což mohlo být i důsledkem toho, že ODS nesestavila jednotný vyjednávací tým pro komunikaci s ostatními stranami v zastupitelstvu. V praxi to tedy znamenalo, že nikdo z jeho členů neměl zkušenost z jednání se všemi politickými aktéry v zastupitelstvu. „Čtyři roky volebního období jsou však dost dlouhá doba, aby bylo možné se z této chyby poučit,“ poznamenal Antonín Ptáček ml. [29]

Občanští demokraté se marně snažili prosadit své zástupce i na posty místostarostů. Sedm hlasů, které obdrželi jejich kandidáti, nasvědčují o tom, že pro ně hlasovali kromě zastupitelů za ODS pravděpodobně rovněž ti z ČSSD (vzhledem k principu tajného hlasování však můžeme pouze spekulovat, jaké bylo skutečné rozložení sil). ODS a ČSSD nakonec navrhovali své kandidáty i na pozice radních. Pro ty dokonce hlasovalo všech patnáct přítomných zastupitelů, ale vzápětí se své funkce v radě vzdali a odešli do opozice. [38]

5.2 Komunální volby 2006

5.2.1 Volební aktéři

Na Suchdole došlo oproti komunálním volbám 2002 k nárůstu počtu volebních subjektů. Zatímco v roce 2002 se o hlasy voličů ucházelo pět kandidátních listin, v roce 2006 už to bylo o jednu více. Všechny politické subjekty s výjimkou SNK-ED a "SDRUŽ. OBČANŮ SUCHDOLA" (SOS) se o hlasy voličů ucházely opakovaně i ve volbách pro následující volební období. Tradičními volebními subjekty jsou v MČ Praha 6 - Suchdol ODS, KDU-ČSL, ČSSD a KSČM, které v politickém spektru suchdolské komunální politiky zaujímají výraznou roli. Doplněny byly o kandidátní listinu SNK-ED a "SDRUŽ. OBČANŮ SUCHDOLA" (SOS). Tu je možné považovat za personálního nástupce Strany pro otevřenou společnost, která kandidovala v roce 2002. Na kandidátce "SDRUŽ. OBČANŮ SUCHDOLA" (SOS) se totiž objevilo hned pět osob, které se ucházely o hlasy voličů v komunálních volbách v roce 2002 pod hlavičkou Strany pro otevřenou společnost.

Starosta Petr Hejl ke změně názvu kandidátní listiny uvedl: „*Ve všech předchozích volbách, kdy jsme kandidovali pod hlavičkou některých politických stran (ODA, US-DEU, SOS), tvořili kandidátku nestraníci. Volba strany, kterou jsme požádali o zaštitění, záležela na situaci, na souznění volebních programů a také na osobních vazbách k jejich představitelům. Asi hlavním důvodem připravit kandidátní listinu pro volby v roce 2006 jako sdružení nezávislých kandidátů byl vývoj celostátní politické situace, kdy se strany začaly negativně profilovat.*“ [39] Pokud se jedná o navrhuující subjekty a počet kandidátů, všem se podařilo sestavit plné patnáctičlenné listiny.

Celkem 52 osob z celkového počtu 90 bylo bez politické příslušnosti, což je skoro 58 %. Největší počet členů politické strany nalezneme, jak je již tradicí, na kandidátní listině ODS (patnáct z patnácti možných). Druhé místo v tomto ohledu obsadila KSČM, která delegovala na kandidátku dvanáct svých členů. Naopak kandidátní listiny SNK-ED a "SDRUŽ. OBČANŮ SUCHDOLA" (SOS) byly složeny výhradně z nestraníků. Co se týče KDU-ČSL, ta vyslala do volebního boje pouze tři straníky, přičemž jedním z nich byl dosluhující starosta.

Pokud jde o průměrný věk kandidátních listin, nejstarší kandidátní listinu představila KSČM, jejíž průměrný věk dosáhl zhruba 72 let. Naopak nejnížší průměrný věk kandidátů mělo tentokrát "SDRUŽ. OBČANŮ SUCHDOLA" (SOS) se 42 lety. Z pohledu genderové vyváženosti byla znovu nejúspěšnější ODS, která na kandidátce obsadila osm míst právě ženami. Naopak pouze čtyři ženy se objevily shodně na kandidátních listinách ČSSD, KDU-ČSL a SNK-ED.

5.2.2 Výsledky voleb

Tabulka 13 - Komunální volby 2006 v Praze 6-Suchdole

	Hlasy v %	Získané mandáty
ODS	32,78	5
"SDRUŽ. OBČANŮ SUCHDOLA" (SOS)	31,71	5
KDU-ČSL	12,48	2
ČSSD	11,12	1
KSČM	6,29	1
SNK-ED	5,62	1

Zdroj: www.volby.cz

Vzhledem k tomu, že v minulém volebním období došlo k odtržení Dolního Sedlce a jeho připojení k Praze 6, snížil se pro komunální volby na Suchdole v roce 2006 počet volebních okrsků z pěti na čtyři. Na volebních seznamech figurovalo 90 osob. Během dvou volebních dnů bylo odevzdáno 2 387 obálek a uděleno 32 299 platných hlasů. Volební účast se zvýšila, neboť dosáhla na 54,31 %, což je téměř o tři procentní body více oproti komunálním volbám v roce 2002.

Vítězem voleb se stejně jako v minulém volebním období stala ODS se ziskem 32,78 %, což pro ni v přepočtu znamenalo zisk pěti mandátů. Třebaže si od minula nijak nepohoršila a zůstala na svém, její největší soupeř, "SDRUŽ. OBČANŮ SUCHDOLA" (SOS), obsadil se svými 31,71 % druhé místo a stejně jako ODS tedy měl pět zastupitelů. Třetí místo získala KDU-ČSL, která se svými dvěma mandáty o jednoho zastupitele přišla. Shodně jednoho mandátu se podařilo dosáhnout ČSSD, KSČM a SNK-ED.

Zastupitelstvo MČ Praha 6 - Suchdol po komunálních volbách v roce 2006 tedy získalo toto složení: Bylo zde devět mužů a šest žen (tedy o dvě méně než v minulém volebním období). Průměrný věk zastupitelstva dosáhl přibližně na 47 let. Nejmladším zastupitelem byl 20letý student zvolený za ODS a nejstarším 69letý vysokoškolský učitel, kandidující jako bezpartijní za SNK-ED. Celkem osm členů zastupitelstva bylo bez politické příslušnosti, po pěti členech měla ODS a po jednom politickém příslušníkovi KDU-ČSL a ČSSD.

5.2.3 Tvorba povolební koalice

Po volbách 2006 byla na suchdolské radnici sestavena koalice "SDRUŽ. OBČANŮ SUCHDOLA" (SOS) a ODS. Post starosty obsadil volební lídr SOS (Petr Hejl), pro kterého hlasovalo osm členů zastupitelstva, třebaže ODS navrhovala na tuto pozici svoji kandidátku. Dosluhující starosta za KDU-ČSL (Václav Čížek), který byl znovu zvolen zastupitelem, se už o funkci neucházel. SOS získala i další tři místa v radě [40], jedno potom zbylo na ODS, která tak opět nedokázala přetavit svůj úspěšný volební výsledek ve výraznější zastoupení v exekutivě. [41] Občanská demokratická strana však zanedlouho získala ještě jednoho radního navíc na úkor zastupitelky za SOS, která se svého mandátu vzdala, a poměr členů rady tak byl tři ku dvěma ve prospěch "SDRUŽ. OBČANŮ SUCHDOLA" (SOS). [42]

Takto zformovaná koalice by se dala nazvat poměrně překvapivou, neboť "SDRUŽ. OBČANŮ SUCHDOLA" (SOS) mělo možnost sestavit stejnou formu koalice, tedy minimální vítěznou, také se zástupci těch stran (KDU-ČSL, KSČM), se kterými spolupracovalo už v minulém volebním období (tehdy ještě pod hlavičkou Strany pro otevřenou společnost). Třebaže SOS má kupříkladu diametrálně odlišný názor na problematiku možné výstavby jižní varianty pražského okruhu než ODS, starosta Petr Hejl tuto spolupráci okomentoval slovy: „V zásadě k zastoupení ODS v RMČ vedla snaha o rozumnou dohodu řešit obecní věci společně. Jak vyplývá ze zápisů z jednání ZMČ, nebyla RMČ ustavena v úplném složení hned na prvním jednání ZMČ. Následná jednání pak přispěla k tomu, že do RMČ byl dovolen pan Ptáček a později ještě paní Stolařová.“ Nebyla přitom podepsána žádná dohoda či smlouva o spolupráci, nicméně existovala „ústní dohoda, že k oběma bodům, na které jsme měli rozdílné názory (okruh a paralelní dráha), budou obě strany přistupovat po svém, na 99,9% dalších otázek, které se během správy věcí veřejných v městské části v RMČ řeší, jsme měli shodný názor nebo jsme si jej dokázali vydiskutovat a dohodnout se na něm.“ Jednání tehdejšího složení Rady městské části pak starosta označil za „věcná, konstruktivní a i poučná.“ [39]

Zpočátku se přitom ODS snažila prosadit, aby byly poměry v radě opačné, tedy tři členové rady za občanské demokraty a dva za "SDRUŽ. OBČANŮ SUCHDOLA" (SOS), nicméně nepodařilo se jí to. Jak uvedl Antonín Ptáček ml., představitel tohoto nezávislého uskupení měli velké obavy, že by mohli být v radě přehlasováni například v otázce dálničního okruhu, třebaže jim ODS nabízela, že v případné koaliční smlouvě se oba partneři zavážou, že v určitých bodech strany nepůjdou proti sobě. Ani tato záruka se však "SDRUŽ. OBČANŮ SUCHDOLA" (SOS) nejevila jako dostatečná. [29] Že jsou okruh a dráha pro "SDRUŽ. OBČANŮ SUCHDOLA" (SOS) klíčovými tématy, dokazuje přitom i to, že v obou těchto otázkách mělo nepsanou podporu od dalších stran (SNK-ED, KDU-ČSL, KSČM) v zastupitelstvu, jejichž představitelé nebyli součástí rady. [39]

Občanská demokratická strana se však původně pokoušela sestavit koalici s ČSSD. Dohromady ale měli pouze šest mandátů v zastupitelstvu a potřebovali tak získat alespoň dva hlasy navíc. Podle předsedy MS ODS, Antonína Ptáčka ml., nepřicházela do úvahy spolupráce se zastupitelem za KSČM, neboť občanští demokraté si podle něj „nemůžou dovolit spolupracovat s komunisty na exekutivní úrovni za žádnou cenu.“ [29] Byla tu tedy

určitá snaha o dohodu s KDU-ČSL, přičemž dosluhujícímu starostovi (Václavu Čížkovi) za tuto stranu bylo nabízeno, že i nadále si bude moci uchovat starostenský post, třebaže ODS měla pět zastupitelů, zatímco lidovci pouze dva. Možná trojkoalice však ztroskotala na osobních antipatiích představitelů sociálních demokratů a KDU-ČSL, přičemž lidová strana nakonec do pozic starosty a ostatních členů rady podpořila kandidáty "SDRUŽ. OBČANŮ SUCHDOLA" (SOS). [29]

V souvislosti s volbou členů rady je nutné poznamenat, že z ČSSD a ODS zazněl neúspěšný návrh, aby volba rady byla veřejná a že na ustavujícím zasedání zastupitelstva byli zvoleni pouze čtyři členové rady z řad SOS, ačkoli Občanská demokratická strana ve všech třech kolech volby už tehdy přišla se svými kandidáty na tyto funkce. Ti ovšem vždy získali pouze sedm hlasů, tedy o jeden méně, než kolik by bylo pro jejich zvolení potřeba. [40] To bylo napraveno až na dalším zasedání zastupitelstva, kdy kandidát občanských demokratů získal devět hlasů z řad přítomných zastupitelů. [41] Ani "SDRUŽ. OBČANŮ SUCHDOLA" (SOS), ani ODS však tehdy jednoznačně nedeklarovali, že se jedná o koalici a k sepsání určité dohody, která obsahovala několik bodů, k nimž se oba partneři přihlásili, došlo teprve až ke konci volebního období. I vedoucí představitelé občanských demokratů v MČ Praha 6 - Suchdol si však vzájemnou spolupráci, s výjimkou témat jako je dálniční okruh, pochvalovali. [29]

5.3 Komunální volby 2010

5.3.1 Volební aktéři

Na rozdíl od minulých voleb tentokrát registrovaly své kandidátní listiny pouze čtyři navrhuující subjekty. S výjimkou "SDRUŽ. OBČANŮ SUCHDOLA" (SOS) se jednalo o subjekty s celorepublikovou působností (ODS, ČSSD, KDU-ČSL). Všechny kandidátní listiny byly úplné, tedy patnáctičlenné. Zajímavostí je, že o hlasy voličů se tentokrát vůbec neucházela KSČM, což se od roku 1994 v MČ Praha 6 - Suchdol nikdy dříve nestalo.

Celkový počet kandidátů v této městské části dosáhl na 60 osob. Na jednotlivých kandidátních listinách můžeme pozorovat řadu příbuzenských vztahů, přičemž nejpatrnější je to u ODS, kde se objevili až tři kandidáti stejného příjmení. Na této skutečnosti však není vzhledem k předchozím složením kandidátních listin nic zarážejícího. Pokud jde o

politickou příslušnost kandidátů, můžeme si všimnout, že okolo 63 % z nich bylo bezpartijních. Jak je již zvykem, nejvíce straníků delegovala do volebního boje ODS. I na její kandidátce se však oproti předešlým komunálním volbám objevil jeden nestraník. Naopak "SDRUŽ. OBČANŮ SUCHDOLA" (SOS) sestavilo kandidátní listinu složenou výhradně z nezávislých kandidátů.

Z pohledu věkové struktury nejstarší kandidátku postavila KDU-ČSL (průměrný věk 57 let) a naopak nejmladšího průměrného volebního věku dosáhla ODS (48 let). Nejstarším kandidátem ve volbách 2010 se stal 75letý technik na kandidátce KDU-ČSL shodně s administrativní pracovnící na kandidátní listině ČSSD, naopak nejmladším uchazečem o hlasy voličů byl 25letý tax asisstant ze středu kandidátů ODS. Co se týče žen, které se účastnily volebního klání, tak nejvíce jich představila na své kandidátní listině ČSSD, kde byl počet osob ženského pohlaví nadpoloviční (9 žen, 60 %).

5.3.2 Výsledky voleb

Tabulka 14 - Komunální volby 2010 v Praze 6-Suchdole

	Hlasy v %	Získané mandáty
"SDRUŽ. OBČANŮ SUCHDOLA" (SOS)	65,62	11
ODS	17,35	2
ČSSD	11,58	2
KDU-ČSL	5,46	0

Zdroj: www.volby.cz

Voličské seznamy v Suchdole, kde se volilo celkem v pěti okrscích, čítaly 4 742 osob. Z tohoto počtu jich k volebním urnám přišlo 2 504 (2 498 odevzdaných obálek) a udělilo 33 073 hlasů. Oproti předchozím komunálním volbám v roce 2006 mírně poklesla volební účast, a to z 54,31 % na 52,80 %.

Volby do obecních zastupitelstev v MČ Praha 6 - Suchdol vyhrálo "SDRUŽ. OBČANŮ SUCHDOLA" (SOS), z jejíhož středu byl i dosavadní starosta Petr Hejl. Podařilo se mu získat 65,62 %, což odpovídá 11 zastupitelským mandátům. Stalo se tak vůbec poprvé, kdy jedna kandidátní listina v nově vytvořeném zastupitelstvu sama získala většinu křesel. Podle lídra kandidátky Petra Hejla stojí za tímto úspěchem "SDRUŽ. OBČANŮ SUCHDOLA" (SOS) v zásadě dva hlavní důvody: „*Asi určitě to byla právě úspěšná spolupráce se všemi stranami v předchozím období, v předešlé minulosti byla jednání ZMČ plna napětí, docházelo k odvolávání rad, rezignaci části ZMČ, Dále*

myslím, že k překvapivě dobrému výsledku přispěly úspěchy v odporu proti okruhu a dráze (zrušení územního rozhodnutí, úspěšné napadání neřádně schvalovaných územních plánů (Z1000, ZÚR, ...).“ [39] Druhou v pořadí byla ODS, která obdržela 17,35 % a dva mandáty, což byl její historicky nejhorší výsledek na Suchdole. Navíc ve srovnání s předcházejícím volebním obdobím ztratila tři zastupitele. Podle Antonína Ptáčka ml. za tímto volebním neúspěchem občanských demokratů, který označil jako „fiasko“, stojí jednak prosazování dálničního okruhu, jednak kauzy této strany na Magistrátu hl. města Prahy, např. v podobě Opencard. Kdykoli se prý ODS daří na celostátní úrovni, má úspěch i na Suchdole, což ale bohužel pro ně platí i opačně. [29] O určitém posílení je možné hovořit v případě ČSSD. Třebaže znovu obdržela okolo 11 %, o jeden mandát svou pozici vylepšila. Čtvrté místo patřilo KDU-ČSL, která přestože překročila pětiprocentní hranici, neměla poprvé od roku 1994, kdy si MČ Praha 6 - Suchdol poprvé volila své zastupitelstvo, ani jednoho zastupitele.

V zastupitelstvu pro volební období 2010-2014 má jedenáct zástupců "SDRUŽ. OBČANŮ SUCHDOLA" (SOS) a po dvou zástupcích ODS a ČSSD. Z pohledu politické příslušnosti jsou jedinými straníky v zastupitelstvu členové ODS, zbytek zastupitelů (včetně těch z ČSSD) je bezpartijních. V tomto směru tedy došlo k výraznému posílení nezávislých kandidátů, kterých přibýlo pět. Pokud jde o genderovou vyváženost, mohli bychom říci, že zastupitelstvo je nevyvážené, neboť zde zasedá šest žen a devět mužů. Co se týče průměrného věku zastupitelů, tak ten dosáhl téměř na 51 let. Nejstarším zastupitelem byl důchodce za "SDRUŽ. OBČANŮ SUCHDOLA" (SOS) s věkem 73 let. Nejmladším naopak 31letý podnikatel, zvolený rovněž za tuto kandidátku.

5.3.3 Tvorba povolební koalice

Vzhledem k tomu, že "SDRUŽ. OBČANŮ SUCHDOLA" (SOS) získalo v komunálních volbách 2010 v MČ Praha 6 - Suchdol nadpoloviční většinu a mohlo vládnout bez účasti jiné strany, byla situace poměrně jednoznačná. SOS mohlo sestavit jednobarevnou radu, a této možnosti také využilo [43], byť zpočátku "SDRUŽ. OBČANŮ SUCHDOLA" (SOS) uvažovalo o tom, že přizve do rady zástupce jiných stran: „*Po posledních volbách jsme nabízeli ODS jedno místo v radě a vedení obou výborů. Místní sdružení požadovalo místo místostarosty, což pro SOS vzhledem k výraznému a nečekanému výsledku voleb nebylo přijatelné, přeci jenom by nám to mohli naši voliči*

závadovat.“ [39] Starostou se stal znovu Petr Hejl, tentokrát obklopený výhradně radními z řad "SDRUŽ. OBČANŮ SUCHDOLA" (SOS). Ti ani ve volbě do svých funkcí nemuseli čelit žádným protikandidátům. [43] ODS nenavrhovala žádného svého kandidáta, protože vzhledem k jejím dvěma zastupitelům „*by to nedávalo smysl.*“ [29] Diskuze se tak smrškla na to, kolik členů zastupitelstva bude uvolněných, přičemž nakonec zvítězil návrh SOS, aby byli uvolnění dva zastupitelé, a to ve funkci starosty a zástupce starosty. [43] Opozici, kterou tvořili zastupitelé za ODS a ČSSD, připadlo pouze vedení kontrolního výboru, přestože ODS bylo nabízeno i předsednictví finančního výboru, které však nepřijala. [39] Pokud jde o volební období 2010 – 2014, nelze tedy mluvit o exekutivní koalici.

Jako zajímavost by se nechalo označit jen to, že starosta Petr Hejl, stejně jako jeden z jeho místostarostů, obdrželi v tajné volbě o jeden hlas méně, než kolik se na zasedání dostavilo zastupitelů za "SDRUŽ. OBČANŮ SUCHDOLA" (SOS). [43] Je možné, že vzhledem k početním poměrům v zastupitelstvu neměli potřebu hlasovat sami pro sebe, nicméně podle pana Ptáčka není "SDRUŽ. OBČANŮ SUCHDOLA" (SOS) tak jednotné, jak to navenek může vypadat. Čím více má podle jeho názoru nějaká politická strana mandátů, tím je těžší uchovat si soudržnost, což prý zažil i na Magistrátu hl. města Prahy, kde působil jako zastupitel za občanské demokraty ve volebním období 2006-2010. Dokonce uvedl, že SOS se málem nepodařilo protlačit rozpočet, kdyby nebylo dvou hlasů ODS, což znamená, že pro něj nehlasovali ani všichni zastupitelé, zvolení za "SDRUŽ. OBČANŮ SUCHDOLA" (SOS). Podporu rozpočtu ze strany ODS přitom vysvětloval tím, že chtěli postupovat pragmaticky – podařilo se jim prosadit některé změny a navíc nechtěli být spoluodpovědní za jeho neschválení. Antonín Ptáček ml. je navíc přesvědčen, že na příštím zasedání zastupitelstva by už SOS bylo jednotnější a že rozpočet by obdržel dostatečný počet hlasů, takže nějaká destruktivní politika by z tohoto pohledu byla zbytečná. [29]

6 Závěr

Tato práce si kladla za úkol zjistit, jaké faktory ovlivňují utváření koalic v městské části Praha 6 - Suchdol. Na základě stanovených cílů je možné z výsledků, který byly získány díky analýze dokumentů, dat a rozhovorů s místními politiky, vyvodit následující závěry.

Tabulka 15 - Možné minimální vítězné koalice ve volebním období 2002-2006

Strany koalice	Počet mandátů
ODS+SOS	9
ODS+KDU-ČSL	8
ODS+ČSSD+KSČM	8
SOS+KDU-ČSL+ČSSD	9
SOS+KDU-ČSL+KSČM	8

Zdroj: Vlastní zpracování

Po volbách v roce 2002 představitelé KDU-ČSL a SOS prosazovali, aby byla sestavena rada ze zástupců všech politických stran v zastupitelstvu, což je z politologického hlediska možné interpretovat jako všestrannou koalici, která je jedním z typů koalice velké. ODS, která šla do voleb s novým lídrem, jenž nebyl zatížen osobními vztahy v městské části, tuto variantu shodila ze stolu s tvrzením, že v radě by měly být přítomny politické strany co do síly zastoupení podle toho, jakého výsledku dosáhly ve volbách. Za určitých okolností by však byla zřejmě ochotna na tento návrh přistoupit, pokud by byl k dispozici starostenský post. Ten si však pro sebe nárokovali lidovci, což vedlo k tomu, že byla sestavena minimální vítězná koalice co do počtu mandátů ve složení SOS+KDU-ČSL+KSČM (8 mandátů), neboť i ČSSD odmítla mít svého zástupce v radě.

Tabulka 16 - Možné minimální vítězné koalice ve volebním období 2006-2010

Strany koalice	Počet mandátů
ODS+SOS	10
ODS+KDU-ČSL+ČSSD	8
ODS+KDU-ČSL+KSČM	8
ODS+KDU-ČSL+SNK-ED	8
ODS+ČSSD+KSČM+SNK-ED	8
SOS+KDU-ČSL+ČSSD	8
SOS+KDU-ČSL+KSČM	8
SOS+KDU-ČSL+SNK-ED	8
SOS+ČSSD+KSČM+SNK-ED	8

Zdroj: Vlastní zpracování

ODS se po komunálních volbách v roce 2006 pokoušela o vytvoření koalice s ČSSD. Strany však měly dohromady jen šest mandátů a potřebovaly tak získat dalšího partnera. Občanští demokraté z ideologických důvodů odmítli spolupráci se zastupitelem za KSČM, navíc ani s ním by taková koalice neměla dostatečný počet hlasů, jenž by jim zajistil většinu v zastupitelstvu. Oslovili tedy zástupce KDU-ČSL, kteří však z důvodů

osobních antipatií vůči místním představitelům ČSSD odmítli podílet se na sestavení rady. Na ustavujícím zasedání zastupitelstva tak byli zvoleni čtyři členové rady za SOS, pátého člena se zvolit nepodařilo. To se povedlo až na dalším jednání zastupitelstva, kdy byl do pozice radního dovolen zástupce ODS. V průběhu volebního období 2006-2010 navíc ODS získala ještě jednoho člena v radě navíc, ačkoli původně požadovala, aby byl poměr členů rady tři ku dvěma ve prospěch občanských demokratů. Takový návrh se však nezamlouval SOS, které mělo obavy z toho, že by mohli být přehlasováni například v otázce pražského okruhu. Třebaže se jak ODS, tak SOS tváří, že o koalici nešlo a že nějaká dohoda o spolupráci byla sepsána až ke konci volebního období, z politologického hlediska se o minimální vítěznou koalici co do počtu členů jedná. Kdykoli má totiž politická strana nebo uskupení svého zástupce v exekutivě, nemůže se tvářit, že je zároveň v opozici. Je to podobné, jako kdyby například ČSSD měla v současné Nečasově vládě být jenom jediného ministra a zároveň se v Poslanecké sněmovně snažila budit dojem, že s ní nemá nic společného.

Tabulka 17 - Možné velké koalice ve volebním období 2010-2014

Strany koalice	Počet mandátů
SOS+ODS	13
SOS+ČSSD	13
SOS+ODS+ČSSD	15

Zdroj: Vlastní zpracování

Volby v roce 2010 poměrně jednoznačně určily, jak může nová rada pro volební období 2010-2014 v MČ Praha 6 - Suchdol vypadat. Vzhledem k drtivému vítězství "SDRUŽ. OBČANŮ SUCHDOLA" (SOS), které získalo v patnáctičlenném zastupitelstvu jedenáct mandátů, připadaly do úvahy pouze tři možnosti, jak složit velkou koalici. SOS nabízelo jedno místo v radě občanským demokratům, avšak ti by na takový návrh přistoupili jen za situace, že by se jednalo o post místostarosty. "SDRUŽ. OBČANŮ SUCHDOLA" (SOS) se tak rozhodlo vytvořit jednobarevnou radu a zástupci ostatních politických stran v zastupitelstvu skončili v opozici. Z toho vyplývá, že v souvislosti s volebním obdobím 2010-2014 není možné v případě Suchdola hovořit o vzniku exekutivní koalice. Je však možné pozorovat legislativní koalice, a to například při hlasování o rozpočtu městské části, kdy bez hlasů ODS by pravděpodobně napoprvé neprošel.

Jak ukazují výše uvedené poznatky, MČ Praha 6 - Suchdol nelze i přes počet obyvatel jednoznačně zařadit mezi obce menší střední velikosti (MSO), co se týče zákonitostí utváření koalic. Je však pravdou, že určité podobnosti s tím, jak je tento typ obcí popsán, tu nalezneme. I na Suchdole se totiž sestavení koalice omezuje jen obsazení členů rady, což dokazuje například volební období 2006-2010, kdy ODS a SOS podle vyjádření jejich představitelů ani neměli po většinu času podepsanou žádnou koaliční smlouvu, nebo alespoň dohodu o spolupráci. Přesto jejich zástupci spolupracovali v exekutivě po celé čtyři roky.

Významnou roli tu v souladu s tím, jak to zpravidla chodí v MSO, hrají i osobní vztahy – KDU-ČSL například odmítla spolupracovat s ODS a ČSSD z důvodů osobních antipatií vůči představitelům sociální demokracie v této městské části. V čem je možné vidět rozdíl, to jsou ideologické faktory. Třebaže v obcích tohoto velikostního rozmezí by měly být minimalizovány nebo stát zcela stranou, občanští demokraté například odmítli spolupráci se zastupitelem za KSČM, byť byl zvolen „pouze“ jako nezávislý za tuto stranu. Velkou roli přitom hrály, i pokud šlo o ustavení už zmiňované koalice ODS+SOS v roce 2006. Občanská demokratická strana prosazovala, aby počet členů v radě převážil v její prospěch v poměru tři ku dvěma, což podporuje základní premisu teorie koalic, a sice racionální cíle politických aktérů, které v komunální politice nejsou vždycky samozřejmostí. Pokud se jedná o nesouhlas SOS s návrhem ODS na počet křesel v radě, ten byl dán především tím, že jeho zástupci měli obavy, aby nebyli přehlasováni v některých pro ně zásadních otázkách, jako je kupříkladu dálniční okruh. Tento názorový střet je možné považovat za ideologický, neboť se dotýká i životního prostředí, které je pro "SDRUŽ. OBČANŮ SUCHDOLA" (SOS) důležitým tématem, jak kromě odmítání možné výstavby pražského okruhu dokazují i jeho názory na rozšíření letiště Ruzyně. Potvrzuje se tedy předpoklad, že v mnoha případech mohou mít nezávislé subjekty na komunální úrovni ideologicky vyprofilovaný charakter.

V souvislosti s dálničním okruhem a rozšířením letiště Ruzyně je ještě potřeba zmínit, že vedení hlavního města Prahy v minulosti tlačilo právě na Suchdol, aby dal těmto projektům zelenou, přestože by to pro něj mohlo být z jistého úhlu pohledu nevýhodné. Vedoucí představitelé suchdolské radnice v čele se starostou Petrem Hejlem (SOS) však takové projekty vytrvale odmítají, a dokonce se mnohokrát odvolali k Nejvyššímu

správnému soudu, který jim dal v jejich argumentech za pravdu. Odmítavý postoj "SDRUŽ. OBČANŮ SUCHDOLA" (SOS), aby ODS měla většinu v radě, lze tedy vysvětlit i jistou obavou tohoto nezávislého uskupení, že zástupci občanských demokratů v MČ Praha 6 - Suchdol budou plnit pokyny svých spolustraníků z Magistrátu hl. Prahy v těchto choulostivých otázkách. Na otázku, jaké faktory ovlivňují charakter koalic v této městské části, je tak možné jednoznačně odpovědět, že vyjma osobních vztahů a ideologických faktorů hraje důležitou roli i těsné propojení Suchdola a některých místních sdružení politických stran s vedením hlavního města Prahy.

7 Seznam použitých zdrojů

[1] MAJEROVÁ, Věra a Emerich MAJER. *Kvalitativní metody v sociologii venkova a zemědělství*. Vyd. 1. Praha: Česká zemědělská univerzita, 1999, 156 s. ISBN 80-213-0507-X.

[2] *Víceúrovňové vládnutí: teorie, přístupy, metody*. 1. vyd. Editor Petr Fiala, Maxmilián Strmiska. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury, 2005, 267 s. Srovnávací politologie, sv. č. 2. ISBN 80-732-5074-8.

[3] OUTLÝ, Jan. Volby do zastupitelstev – vývoj a souvislosti. *Politologická revue*. Praha: Česká společnost pro politické vědy, 2003, č. 2. ISSN 1211-0353.

[4] Zákon o volbách do zastupitelstev obcí (Zákon č. 491/2001 Sb.), [online], [citováno 8. 2. 2013]. Dostupné z www: <<http://www.zakonyprolidi.cz/cs/2001-491>>

[5] ČMEJREK, Jaroslav, Václav BUBENÍČEK a Jan ČOPÍK. *Demokracie v lokálním politickém prostoru*. Vyd. 1. Praha: Grada Publishing a.s., 2010, 240 s. ISBN 978-80-247-3061-5.

[6] BALÍK, Stanislav. *Komunální politika: obce, aktéři a cíle místní politiky*. Vyd. 1. Praha: Grada Publishing a.s., 2009, 256 s. ISBN 978-802-4729-084.

[7] Zákon o obcích (Zákon č. 128/2000 Sb.), [online], [citováno 8. 2. 2013]. Dostupné z www: <<http://www.zakonyprolidi.cz/cs/2000-128>>

- [8] BŘEŇ, Jan. Postavení zastupitelstva obce. *Deník veřejné správy* [online]. Praha: Triada, spol. s r. o., © 2013 [cit. 2013-02-17]. Dostupné z www: <<http://denik.obce.cz/clanek.asp?id=6262427>>
- [9] BŘEŇ, Jan. Jednání zastupitelstva a postavení rady obce. *Deník veřejné správy* [online]. Praha: Triada, spol. s r. o., © 2013 [cit. 2013-02-08]. Dostupné z www: <<http://denik.obce.cz/clanek.asp?id=6283120>>
- [10] BALÍK, Stanislav. *Česká komunální politika v obcích s rozšířenou působností: koalice, voličské vzorce a politické strany na místní úrovni v letech 1994-2006*. 1. vyd. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury (CDK), 2008, 387 s. Politologická řada, sv. č. 27. ISBN 978-807-3251-444.
- [11] JÜPTNER, Petr. Komunální koalice a politické modely. *Politologická revue*. Praha: Česká společnost pro politické vědy, 2004, č. 2. ISSN 1211-0353.
- [12] ŘÍCHOVÁ, Blanka. *Přehled moderních politologických teorií: [empiricko-analytický přístup v soudobé politické vědě]*. Vyd. 2. Praha: Portál, 2006, 303 s. ISBN 80-736-7177-8.
- [13] CABADA, L. a kol., *Koalice a koaliční vztahy České republiky v evropském kontextu*. 1. vyd. Plzeň: Aleš Čeněk, 2006, 223 s. ISBN 80-738-0004-7.
- [14] ČMEJREK, J. (2003). Lokální a regionální politické stranictví v ČR. In: *II. Kongres českých politologů*. Praha, 5. – 6. září 2003. Eds.: Dvořáková, V.; Heroutová, A. Praha: Česká společnost pro politické vědy. ISBN 80-902176-3-X.
- [15] Suchdol (Praha) - Wikipedie. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2013-02-17]. Dostupné z www: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Suchdol_%28Praha%29>
- [16] *Sčítání lidu, domů a bytů 2001 Praha 6*. Praha: ČSÚ, Krajská reprezentace hl. m. Praha, 2003. Dostupné z www: <[http://notes2.czso.cz/xa/redakce.nsf/bce41ad0daa3aad1c1256c6e00499152/f2ed0aa65ea8811bc1257830004fc5e7/\\$FILE/SLDB2001%20Praha%206%2013-1117-03.pdf](http://notes2.czso.cz/xa/redakce.nsf/bce41ad0daa3aad1c1256c6e00499152/f2ed0aa65ea8811bc1257830004fc5e7/$FILE/SLDB2001%20Praha%206%2013-1117-03.pdf)>

- [17] LAŠTOVKA, Vladimír. Historie Suchdola. *Městská část Praha - Suchdol* [online]. Praha: Úřad městské části Praha - Suchdol [cit. 2013-02-16]. Dostupné z: <<http://www.praha-suchdol.cz/index.php?pg=207&ln=cz&sc=district>>
- [18] Šestka - Noviny MČ Praha 6 – Území Prahy 6 se rozšiřuje. *Šestka - Noviny MČ Praha 6 - Číslo únor/2013* [online]. Praha: Jaroslav Bachora, © 1999-2013 [cit. 2013-02-16]. Dostupné z: <<http://www.sestka.cz/index.php?clanek=29>>
- [19] Šestka - Noviny MČ Praha 6 - Praha 6 je od ledna větší. *Šestka - Noviny MČ Praha 6 - Číslo únor/2013* [online]. Praha: Jaroslav Bachora, © 1999-2013 [cit. 2013-02-16]. Dostupné z: <<http://www.sestka.cz/index.php/?clanek=164&hwuid=1361036729>>
- [20] Sčítání lidu, domů a bytů. *Úvodní stránka | SLDB 2011* [online]. Praha: Český statistický úřad, © 2009-2013 [cit. 2013-02-17]. Dostupné z www: <<http://vdb.czso.cz/>>
- [21] TÝBLOVÁ, Martina. Developery láká Suchdol, územní plán stavební činnost umožňuje. *Mediafax | události 2013* [online]. Praha: CET 21, [2012] [cit. 2013-02-16]. Dostupné z www: <<http://www.mediafax.cz/domaci/3209545-Developery-laka-Suchdol-uzemni-plan-stavebni-cinnost-umoznuje>>
- [22] VIDEO: V Suchdole je nová Mateřská školka Gagarinova | *Metropol - Televize plná Prahy. Aktuálně z Prahy | Metropol - Televize plná Prahy* [online]. Praha: Metropol TV, © 2011 [cit. 2013-02-16]. Dostupné z www: <<http://www.metropol.cz/zpravy/z-prahy/v-suchdole-se-otevre-nova-materska-skolka-gagarinova/>>
- [23] ŽÁRSKÁ, Monika. Nevíte, kolik hlav ta saň vlastně má. *PROTESTANT | nezávislý evangelický měsíčník* [online]. Benešov: Nakladatelství EMAN, © 2013 [cit. 2013-02-17]. Dostupné z www: <<http://protestant.evangnet.cz/nevite-kolik-hlav-ta-san-vlastne-ma>>
- [24] CT 1: Studio 6 - profil: Petr Hejl. *O.s. Nad Drahanským údolím hlavní stránka* [online]. Praha: Hana Francová, © 2013 [cit. 2013-02-17]. Dostupné z www: <<http://www.drahan.chabry.cz/d-515-ct-1-studio-6-profil-petr-hejl.html>>
- [25] BAROCH, Pavel. Suchdol vítězí nad Prahou. Soud "zrušil" část okruhu. *Aktuálně.cz* [online]. Praha: centrum holdings, © 2013 [cit. 2013-02-16]. Dostupné z www: <<http://m.aktualne.centrum.cz/article.phtml?id=668729>>

- [26] ČTK. Hlavní hygienik nesouhlasí se stavbou okruhu přes Suchdol - E15.cz / zprávy. E15.cz / *Ekonomika, byznys, finance* [online]. Praha: Mladá fronta a. s., Copyright 2013 [cit. 2013-02-16]. Dostupné z www: <<http://zpravy.e15.cz/byznys/doprava-a-logistika/hlavni-hygienik-nesouhlasi-se-stavbou-okruhu-pres-suchdol>>
- [27] Euro. Trpaslíci bez kanálů - Starostové a nezávislí. *Starostové a nezávislí* [online]. Praha: Starostové a nezávislí, 2012 [cit. 2013-02-16]. Dostupné z www: <<http://www.starostove-nezavisli.cz/regiony/hlavni-mesto-praha/aktuality-hlavni-mesto-praha/trpaslici-bez-kanalu-hlavni-mesto-praha.html>>
- [28] ZÁPIS Z 11. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA MČ Praha - Suchdol. Praha: Zastupitelstvo MČ Praha - Suchdol, 2004. Dostupné z www: <http://www.praha-suchdol.cz/files/040422_zap+usn_zast_011.pdf>
- [29] Rozhovor č. 1 s předsedou MS ODS v MČ Praha 6 - Suchdol Antonínem Ptáčkem ml. ze dne 27.2.2013
- [30] KRUPKA, Jakub. Zaniknou malé pražské části? Dozvíme se to už v říjnu – Deník.cz. *Deník.cz* [online]. Praha: VLTAVA-LABE-PRESS, a.s., Copyright © 2005 – 2013 [cit. 2013-03-08]. Dostupné z www: <<http://m.denik.cz/denik/c/ctete-v-prazskem-deniku-zaniknou-male-mestske-casti-dozvime-se-v-rijnu-20120817-.html>>
- [31] ČTK. Soud se postavil proti stavbě nové ranveje v Ruzyni – Novinky.cz. *Novinky.cz* [online]. Praha: Borgis, a.s., Copyright © 2003–2013 [cit. 2013-03-09]. Dostupné z www: <<http://www.novinky.cz/domaci/224105-soud-se-postavil-proti-stavbe-nove-ranveje-v-ruzyni.html>>
- [32] ČTK. NSS zrušil část zásad rozvoje Prahy související s letištěm | Realit. *Realit / Aktuální nabídka celého spektra realitního trhu* [online]. Praha: Mladá fronta a.s., Copyright 2006-2013 [cit. 2013-02-16]. Dostupné z www: <<http://www.realit.cz/aktualita/nss-zrusil-cast-zasad-rozvoje-prahy-souvisejici-s-letistem>>
- [33] ŠKODOVÁ, Hana. Právo: Suchdol od Letiště Praha peníze nedostane - Ekolist.cz. *Ekolist.cz: životní prostředí, příroda, ekologie, klima, biodiverzita, energetika, krajina, doprava i cestování* [online]. Praha: BEZK, [2013] [cit. 2013-02-16]. Dostupné z www: <<http://ekolist.cz/cz/zpravodajstvi/co-pisi-jini/suchdol-od-letiste-praha-penize-nedostane>>

[34] PACLÍKOVÁ, Adéla. Autobusy do Suchdola trčí v kolonách, lidé pak v davu bojují o místo - iDNES.cz. *IDNES - zprávy, kterým můžete věřit* [online]. Praha: MAFRA a.s., © Copyright 1999 – 2013 [cit. 2013-02-16]. Dostupné z www:

<http://zpravy.idnes.cz/problemy-s-autobusy-smerem-do-prazskeho-suchdola-f7w-/domaci.aspx?c=A121006_1837574_praha-zpravy_stk>

[35] BELICA, Tomáš. Jak do Suchdola? Zavedení tramvajové tratě proberou odborníci - METRO.cz. *On-line portál deníku Metro* [online]. Praha: METRO Česká republika a.s., © Copyright 2012 [cit. 2013-02-16]. Dostupné z: <http://www.metro.cz/jak-do-suchdola-zavedeni-tramvajove-trate-proberou-odbornici-puc-/co-se-deje.aspx?c=A120925_162927_co-se-deje_bel>

[36] PETRÁKOVÁ, Sylvie. Úspěch: Autobusy do Suchdola pojedou nově podle rozvrhu studentů - Pražský deník. *Pražský deník* [online]. Praha: VLTAVA-LABE-PRESS, a.s., © 2005 [cit. 2013-02-16]. Dostupné z www: <http://prazsky.denik.cz/zpravy_region/posun-autobusy-do-suchdola-pojedou-nove-podle-rozvrhu-studentu-20121204.html>

[37] Tramvajová trať Podbaba - Suchdol. *Městská část Praha - Suchdol* [online]. Praha: Úřad městské části Praha - Suchdol, [2013] [cit. 2013-02-16]. Dostupné z www: <<http://www.praha-suchdol.cz/index.php?md=htmtxt&fn=show&dt=91&sc=&ln=cz&sc=general>>

[38] ZÁPIS Z USTAVUJÍCÍHO ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA MČ Praha - Suchdol. Praha: Zastupitelstvo MČ Praha – Suchdol, 2002. Dostupné z www: <http://www.praha-suchdol.cz/files/021127_zap+usn_zast_000.pdf>

[39] Rozhovor č. 2 se starostou MČ Praha 6 - Suchdol a představitelem SOS Petrem Hejlem ze dne 6.3.2013

[40] Zápis z ustavujícího zasedání zastupitelstva. *Městská část Praha - Suchdol* [online]. Praha: Úřad městské části Praha – Suchdol [cit. 2013-03-10]. Dostupné z www: <<http://www.praha-suchdol.cz/index.php?md=files&fn=show&dt=135&ln=cz&sc=townhall>>

[41] Zápis z 1. zasedání zastupitelstva. *Městská část Praha - Suchdol* [online] Praha: Úřad městské části Praha – Suchdol [cit. 2013-03-10]. Dostupné z [www: <http://www.praha-suchdol.cz/index.php?md=files&fn=show&dt=134&ln=cz&sc=townhall>](http://www.praha-suchdol.cz/index.php?md=files&fn=show&dt=134&ln=cz&sc=townhall)

[42] ZÁPIS ZE 4. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTSKÉ ČÁSTI PRAHA – SUCHDOL. Praha: Zastupitelstvo MČ Praha – Suchdol, 2007. Dostupné z [www: <http://www.praha-suchdol.cz/files/z_04_070628.pdf>](http://www.praha-suchdol.cz/files/z_04_070628.pdf)

[43] ZÁPIS Z 1. USTAVUJÍCÍHO ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTSKÉ ČÁSTI PRAHA – SUCHDOL. Praha: Zastupitelstvo MČ Praha – Suchdol, 2010. Dostupné z [www: <http://www.praha-suchdol.cz/files/101109_zap_zast_01.pdf>](http://www.praha-suchdol.cz/files/101109_zap_zast_01.pdf)

8 Přílohy

8.1 Programové prohlášení RMČ Praha-Suchdol pro volební období 2002-2006

PROGRAMOVÉ PROHLÁŠENÍ Rady MČ Praha - Suchdol pro volební období 2002 - 2006

Schváleno dne 15.4. 2003 usnesením místní Rady MČ Praha - Suchdol č.j. 16.5.

Rada městské části Praha - Suchdol zvolená zastupitelstvem městské části pro volební období 2002 - 2006 předkládá občanům Suchdola a Sedlce toto programové prohlášení. Prohlášení zahrnuje náměty z volebních programů všech politických stran zastoupených v zastupitelstvu městské části, které se Rada rozhodla realizovat.

Doprava a územní rozvoj:

Rada MČ bude pokračovat v odporu proti vedení silničního okruhu ve variantě “J“, která prochází středem Suchdola a s tím souvisejícím přivaděčem podél ulice Na Rybářce. Rada preferuje variantu “Ss“ vedenou severně od Suchdola doplněnou o místní spojení mezi Prahou 6 a Prahou 8.

Pro zvýšení bezpečnosti silničního provozu a zklidnění dopravy na místních komunikacích chystá Rada tato opatření: Kamýčká ulice - zřízení podchodu na křižovatce

ulic Kamýcká - V Sedlci, čtvrtý přechod a zpomalovací pás na křižovatce Kamýcká - Suchdolská, kruhový objezd na křižovatce Kamýcká - Internacionální, zpomalovací pás u Výhledského náměstí a kruhová křižovatka či zpomalovací pás při vjezdu do Suchdola u čerpací stanice. Tato opatření budou doplněna omezením povolené rychlosti. Kontrola rychlosti projíždějících vozidel bude požadována po policii ČR.

Roztocká ulice - instalace zpomalovacích pásů či zpomalovacího retardéru v oblasti křižovatky s ulicí V Sedlci, měření rychlosti mobilním radarem ve spolupráci s policií ČR. Příležitostné měření rychlosti bude požadováno na ulicích Internacionální, Suchdolská a K Roztokům. Dokončeny budou přechody pro chodce v ulici Internacionální a před budovou ZŠ na ulici Suchdolská. Při stavbě koridoru Českých drah v Dolním Sedlci bude Rada prosazovat zřízení v protihlukových stěnách nouzové příchody k objektům mezi tratí a Roztockou ulicí pro případ evakuace občanů v případě povodně. Pro příchod na nástupiště od zastávky autobusu bude prosazovat zřízení podchodu pod tratí.

Ve vztahu k letovému provozu se bude Rada negativně stavět k rozšíření letiště o další přistávací dráhy, bude se zasazovat o dodržování letového koridoru nad Suchdolem a omezování letů v noční době.

V návaznosti na plán hl.m. Prahy bude Rada podporovat vybudování cyklostezek na Kamýcké ulici od Vltavy až po Kozí hřbety a při ulici Suchdolské a Internacionální.

Rada bude usilovat o zřízení obytných zón v lokalitách Nový a Starý Suchdol, Výhledy, Budovec, Dolní Sedlec s omezenou rychlostí na 30 km/hod.

V případě realizace silničního okruhu ve stopě "Ss" bude Rada iniciovat změnu územního plánu hl.m. Prahy koridoru trasy "J". Bude usilovat o přeložku linek vedení vysokého napětí v této trase, případně jeho kabelizaci do země, což by přispělo k zúžení ochranného pásma.

Pro podporu nové výstavby na dosud volných plochách připraví Rada zpracování regulačních plánů např. v oblasti Nového Suchdola a Horního Sedlce a území za školou.

Infrastruktura:

Rada bude usilovat o vybudování kanalizace ve zbývajících lokalitách MČ a návaznou plynofikaci těchto lokalit. V místech, kde je vodovodní síť ve špatném stavu zajistit její rekonstrukci, aby mohly být následně provedeny nové definitivní povrchy komunikací. Zvýší tlak na vedení hl.m. Prahy, aby věnovala MČ ročně podstatně vyšší částky na budování infrastruktury ze svého rozpočtu a aby požádalo pro tento účel o dotaci ze Státního fondu životního prostředí nebo z evropských fondů (ISPA). Znovu bude posouzena možnost převedení investiční činnosti pod MČ.

Kultura a sport:

Rada bude podporovat společenský život MČ, napomáhat rozvoji kultury a sportu, občanským sdružením poskytne granty na obecně prospěšnou činnost. Po vyřešení majetkoprávních vztahů dokončí hřiště v Dolním Sedlci. Zajistí generální rekonstrukci dětského hřiště na Výhledech včetně jeho řádné správy. Ve spolupráci s vlastníky historických objektů bude usilovat o jejich obnovu. Rada bude prosazovat zřízení pietního území - urnového háje - v lokalitě u kaple sv. Václava.

Sociální oblast a zdravotnictví:

Rada bude pokračovat ve spolupráci s Diakonií a Misií Církve českosloveské husitské v jejím středisku "Horizont", který zajišťuje sociální služby pro občany MČ. Nadále bude smluvně zajišťováno jedno lůžko v Domově sv. Karla Boromejského v Řepích pro občany, kteří potřebují zdravotní zajištění po dobu tří až šesti měsíců.

Školství:

Prvním krokem Rady bude převedení jídelny v ZŠ pod vedení školy. Průběžně budou prováděny práce na opravě a údržbě objektu (nátěry oken, konstrukcí, optimalizace přípravy teplé vody, izolace původní budovy proti zamezení vlhkosti). Bude zpracován projekt na rekonstrukci hřiště u ZŠ. Podporu dostane i zavádění moderních technologií výuky. Pozornost bude věnována i kontrole hospodaření ZŠ a MŠ.

Finance a majetek:

Rada bude posuzovat možnost požádat o svěření pozemků v Sedlci, které jsou ve vlastnictví hl.m. Prahy do správy MČ. Každý rok bude navrhopvat vyrovnaný rozpočet, který bude pokrývat důležité potřeby MČ. Důsledně vypisovat výběrová řízení na zakázky financované MČ. V rámci údržby majetku MČ bude provedeno odkanalizování zbývajících budov v areálu úřadu MČ a opravená střecha budovy úřadu.

Správa bytového fondu MČ:

Rada podporuje dokončení privatizace domu č.p. 910 - 911 na Kamýcké ulici. Rada bude pokračovat v postupné modernizaci bytových domů, které jsou ve vlastnictví MČ (bytová jádra, oprava vnějšího pláště formou zateplení, výměna oken) a to na principu, že částka vybraná na nájemném bude celá vložena zpět do vyjmenovaných oprav.

Veřejná správa - úřad MČ – bezpečnost:

Rada MČ za podpory Zastupitelstva MČ bude usilovat o vytvoření správního obvodu v naší MČ, což by znamenalo navrácení správních agend na stále se rozrůstající MČ (sociální odbor, stavební úřad, atd.). Rada prosadí přijetí etického morálního kodexu zastupitele a bude jej naplňovat.

Rada bude požadovat zvýšení počtu strážníků Městské policie a bude napomáhat spolupráci Městské policie a obyvatel MČ ke zlepšení bezpečnosti a ochrany veřejného a soukromého majetku. Přispěje i k rozšíření moderních technologií do činnosti úřadu MČ a knihovny včetně internetu.

Spolupráce s politickými silami:

Rada MČ má upřímný zájem o spolupráci se všemi politickými stranami zastoupenými v zastupitelstvu MČ pro rozvoj MČ a zlepšování životních podmínek jejich obyvatel.

V Praze Suchdole dne 10.4. 2003

za Radu městské části Praha – Suchdol

Václav Čížek
starosta MČ Praha - Suchdol